

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1
ДИНАР
1952

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

ГОДИНА
XXIV
БРОЈ
850
13. IV 1968.

— Баш волим ресџоране.
Каг ѿу човек ѿреврне
чашу, ѿраби се као да
је ѿо њена кривица.

БИРИ-БИРИ

Наставница домаћинства записала час и почиње да предаје о витаминима.

— 2500. година пре наше ере услед недостатка витамина Б појавила се у Кини болест бери-бери.

Приметивши да један ученик не слуша, упита га:

— Томиславе, која се болест појавила у Кини?

Није знао да одговори, ћутао је. Један друг иза њега шапнуо му је: — бери-бери. Пошто није лепо чуо друга, он поносно одговори:

— То је била болест бери-бери

Војислав Ивић
Голубац на Дунаву

ВОДА

На часу хемије учили смо о течном ваздуху. После лекције наставник запита Јовицу да понови. По што није слушао, Јовица поче да натуца.

— Течни ваздух добијамо... када... овај... ваздух помешамо с водом.

Драган Раденковић
Ниш

ЛОГИКА

На часу лектуре неко је повео питање о Робину Худу. После дуже дискусије наставник упита Пају:

— Зашто је Робин Худ пљачкао само богате?

— Зато што сиромашни нису имали ништа! — одговори као из пушке Паја.

Миломир Павловић
Београд

РАЗЛОГ ЈЕ ЈАСАН

На часу физике наставник је предавао о тежини и кад заврши упита Бобана:

— Бобане, где би ти био тежи? — на Екватору или на Северном полу?

— Па, на Северном полу — одговори без размишљања Бобан.

— А зашто? — запитала га ново наставник.

Опет је Бобан брзо одговорио:

— Па због одеће.
Светислав Крстић
Зрењанин

ОКО ПРСТИЈУ

Час је биологије. Наставница испитује Зорана о мишићима.

— Зоране, где се налазе прстенасти или кружни мишићи код човека?

— Око очију, рече Зоран.

— И још — наставља наставница.

— И око прстију, збуњено одговори Зоран.

Славиша Стојковић
Трстеник

РАЗУМЕО

Наставница музичког образовања предаје: „Боја тона зависи од звучног извора. Кад чујемо звук хармонике, нећемо казати да

је то виолина. Го ћемо пре познати по боји тона.“

Тада чух глас иза себе.

— Наравно, ако неко свира у помрчини.

Небојша Керкез
Кикинда

ПОСЛЕ ЗИМСКОГ ОДМОРА

Мала Дијана, ученица првог разреда основне школе, вратила се са зимског одмора. Мама ју је одвела у школу. У току часа наставница је упита:

— Дијана, кад си дошла?

Дијана збуњено одговори:

— Прекосутра, другарице учитељице!

Рајка Ненезић
Ловћенац

СТРАНА РЕЧ

На часу српскохрватског језика учили смо футур, будуће време. Наставник је на табли заокружио реч ићи ћемо. Када је приметио да Милан не пази, упита га је:

— Милане, кажи ми шта је то футур?

Милан као из пушке одговори:

— Футур је страна реч која на нашем језику значи ићи ћемо.

Весна Ненезић
Ловћенац

Ripley's

Веровалти илти не!

БОСОНОГ ПРЕКО АЛПА

ЗНАК ПОКАЈАЊА ШТО ЈЕ БЕЗ РАЗЛОГА НАПУСТИО ВЕРЕНИЦУ, ВОЈВОДА АНРИ ДЕ ЖУАРЕЗ (1567-1608) ОДЛУЧИО ЈЕ ДА УСРЕД ЗИМЕ ПЕШИЦЕ ПРЕВАЛИ ПУТ ОД ПАРИЗА ДО РИМА — БОСОНОГ. ПРОПЕШАО ЈЕ ФРАНЦУСКУ, ПРЕШАО ПРЕКО АЛПА ПОКРИВЕНИХ СНЕГОМ И ЛЕДОМ И СТИГАО ДО РИВОЛИЈА, У ИТАЛИЈИ, АЛИ ЈЕ ТУ УМРО ОД ИСЦРПЉЕНОСТИ.

ЖИВА КОРЊАЧА

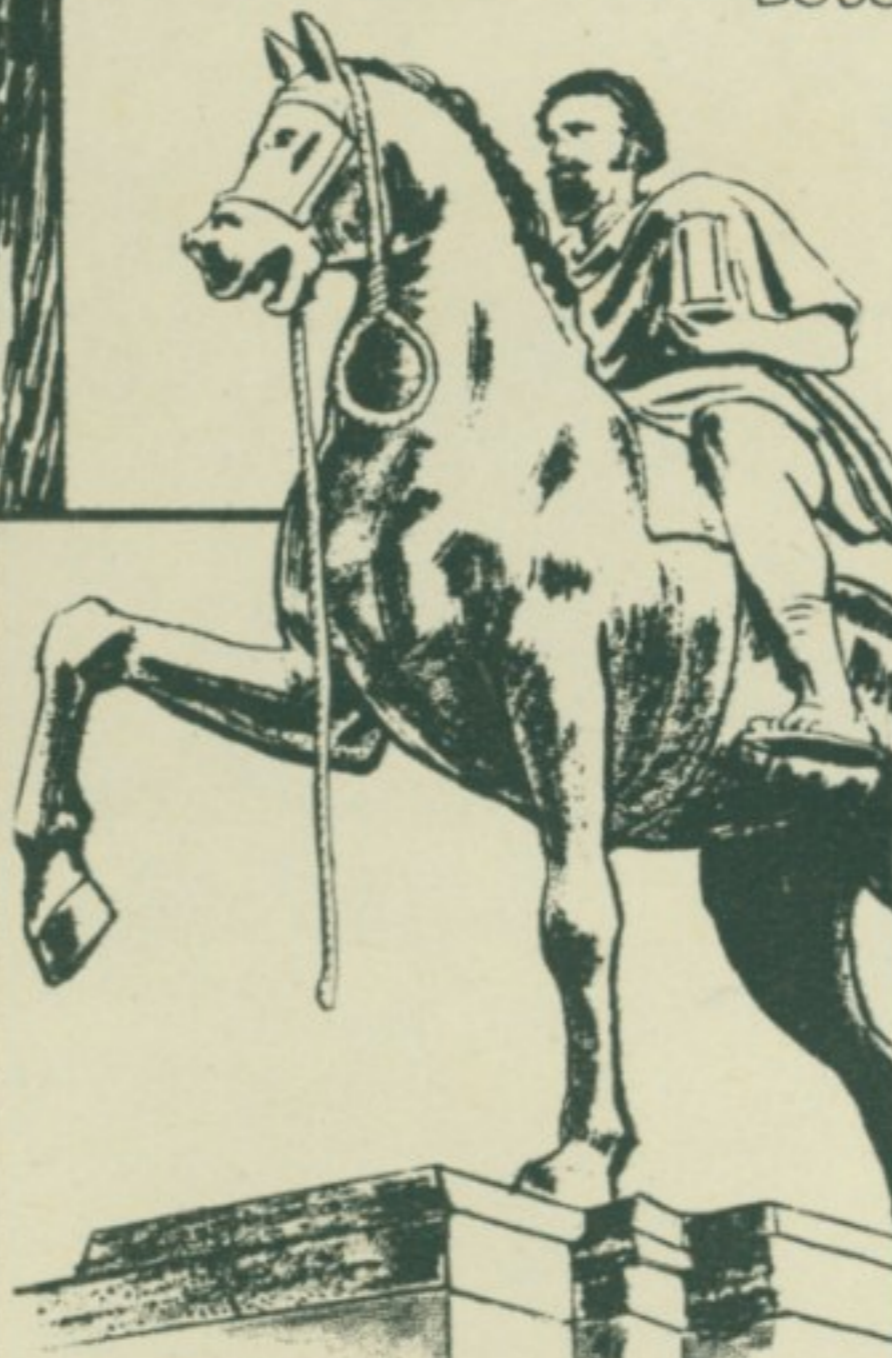
ЈЕДНОМ АВИОНУ НА ЛИНИЈИ ПАРИЗ — ЛОНДОН. СОПСТВЕНИК ЈЕ ПРИЈАВИО НЕСТАНАК ТЕК ПОСЛЕ 2 ДАНА.

ЧИЈИ ЈЕ ОКЛОП БИО УКРАШЕН СМАРАГАДИМА, РУБИНИМА И ДИЈАМАНТИМА, ЗАБОРАВЉЕНА ЈЕ 1929. ГОДИНЕ У

ЈАН ЖИШКА

ВОЈНИЧКИ ВОЂ ЧЕШКОГ ХУСИТСКОГ РАТА ПРОТИВ НЕМАЦА И КАТОЛИЧКЕ ЦРКВЕ, ЗАХТЕВАО ЈЕ ДА ПОСЛЕ ЊЕГОВЕ СМРТИ НАПРАВЕ ОД ЊЕГОВЕ КОЖЕ ДОБОШ ДА БИ И МРТАВ БИО НА ЧЕЛУ СВОЈЕ ВОЈСКЕ.

ВЕШАЛА У ГАЛОПУ

У СРЕДЊЕМ ВЕКУ ЗЛОЧИНИЦИ У РИМУ ВЕШАНИ СУ О КОНОПАЦ ЧИЈИ ЈЕ ДРУГИ КРАЈ БИО ПРИКЉИЧЕН ЗА УШИ БРОНЗАНОГ КОЊА — СПОМЕНИКА ПОДИГНУТОГ ЦАРУ МАРКУ АУРЕЛИЈУ.

НАЈВЕЉИ МИТО У СТАРОМ ВЕКУ

ПРЕСТО И ЗА ТО ЈЕ ДОБИО МИТО ОА ОКО 18 МИЛИЈАРДИ ДИНАРА.

ГАБИМУС, РИМСКИ ПРОКОНЗУЛ СИРИЈЕ, ПОТПОМОГАО ЈЕ СВОЈИМ ТРУПАМА ЕГИПАТСКОМ КРАЉУ ПТОЛОМЕЈУ

ДА ПОВРАТИ ИЗГУБЉЕНИ ПРЕСТО И ЗА ТО ЈЕ ДОБИО МИТО ОА ОКО 18 МИЛИЈАРДИ ДИНАРА.

ОРХИДЕЈА "БЕБА У КОЛЕВЦИ"

НАЗВАНА ЈЕ ТАКО, ЈЕР ЊЕН ЦВЕТ ИЗГЛЕДА КАО БЕБА КОЈА СЕ ЛУЉА У ЖУТОЈ КОЛЕВЦИ.

ТАТОШ НА ЛЕТОВАЊУ

1 ЧИШАО САМ
2 ЧИШАМ...

Поставили смо им само два питања: коју су књигу највише волели у детињству и шта сад читају.

КАТАРИНА АДАЋА историчар уметности: Као дете веома развијене маште одушевљавала сам се бајкама. Нарочито су ме понеле Хофманове бајке пуне мистике, које су својим поетичним описом живота дувача стакла у мрачним шумама Шварцвалда посебно распламсале моју машту, па се још и данас сећам појединих описа шумских пагуљака, злих и добрих духова и дијелова. Касније сам открила серију књига о животу Индијанаца од Купера и фантастичне романе Жила Верна. Као девојчица одушевљавала сам се „Чича Томином колибom“ и књигама Хектор Малоа. Имала сам тринаест година кад сам први пут прочитала „Ану Каренину“ и мислим да је права срећа што сам је касније поново прочитала.

Данас имам обичај да упоредо читам више књига и да их узимам у руке, већ према расположењу. Ако сам одморна, посежем за књигом која више ангажује пажњу читаоца, ако сам преморена онда радо читам утописе или неки роман од акције. У протеклој години прочитала сам „Киклопа“ Ранка Маринковића, збирку поезије „Непогоде“ Огњена Такићевића, „Парменида“ од Платона и „Људи — земља“ од Сент Егзиперија.

ВЛАСТИМИР СТАМЕНИВИЋ, помоћник републичког секретара за образовање и културу СР Србије: Не бих могао тачно да се сетим коју сам књигу прво прочитао. Можда су то биле Андерсенове бајке, „Робинзон Крусo“, „Гуливерова путовања“... Али знам, био сам одушевљен јунацима из ових књига. То су била прва сазнања о свету, људима, размишљањима о фантастичном. Касније, у гимназији, интересовање за литературу, лепу књигу, пробудило је код мене мој професор књижевности. Био сам вођа бајке литерарне дружине. У кружоку, једном недељно, размењивали смо мишљења о прочитаним књигама. Сећам се и сада с каквом сам живожњу коментарисао Павла Корчагина у делу Островског „Како се калио челик“. О сваком прочитаном делу правимо сам белешке у свом „дневнику прочитаних књига“. Доскора сам чувао овај дневник. — Он је садржавао моје прве утиске и усхићења. Свет маште из првих бајки заменило је сазнање о значају ових дела. Прочитане књиге помогле су да се схвати мисаоност ремек-дела као што су књиге Лава Толстоја, Достојевског, Балзака, Ги де Мопасана, Чехова, нашег Иве Андрића.

Недавно сам од „Багдале“ добио оригиналну поему истакнутог песника савремене француске поезије Жака Превера — „Чари Лондона“. Право је задовољство, поред обимне стручне литературе коју сада треба читати, одвојити времена за понеки од ових стихова, поново прочитати Андрићеву „Госпођицу“, или стихове Јесењина

ЉУБА
ТАДИЋ:

НЕ ВОЛИМ ДА МЕ ШТРПКАЈУ

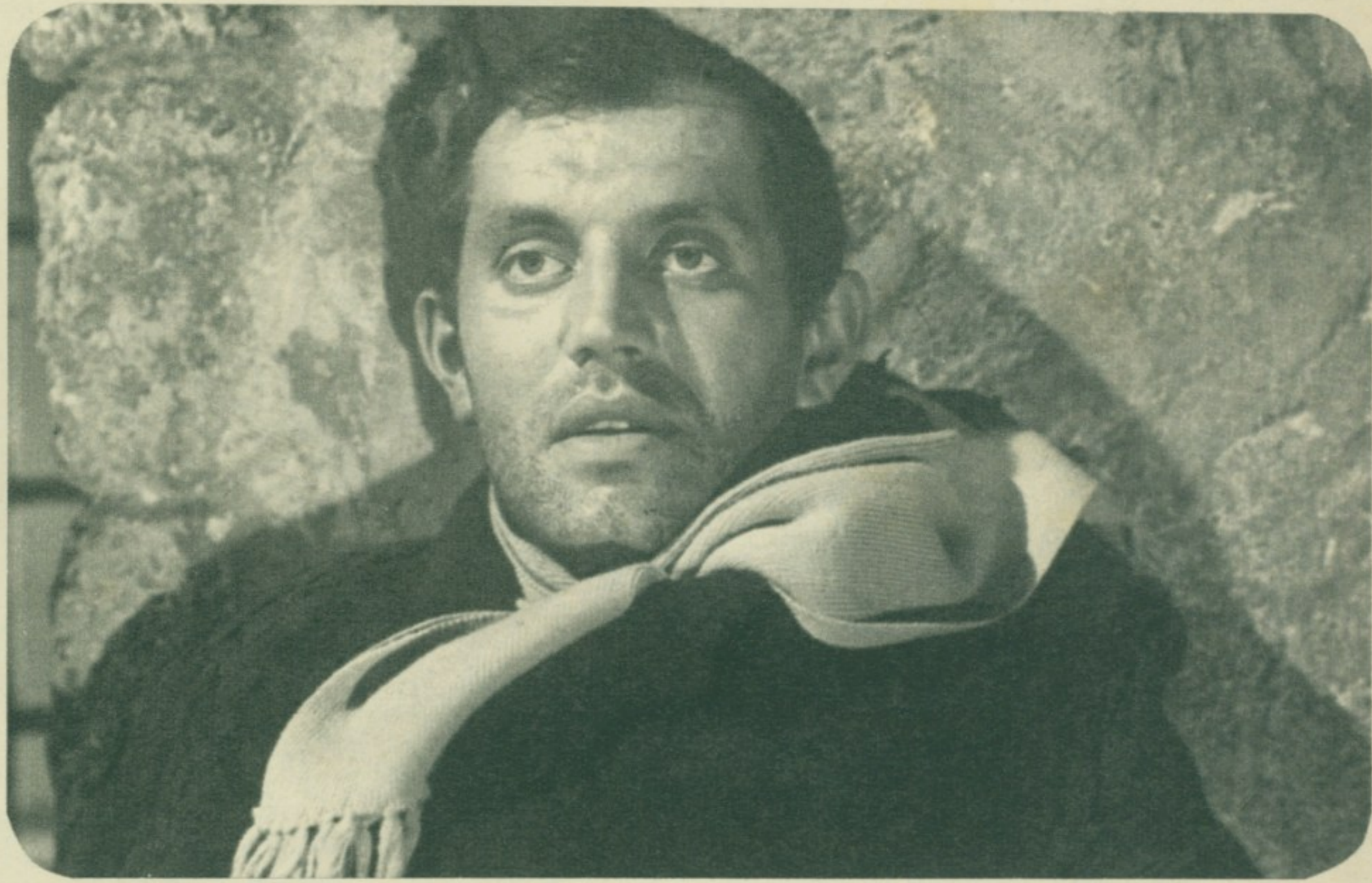
Кад бих опет био мали, прво не бих дозволио да ме уозбиље. Ни данас, кад већ давно нисам мали, не волим да се понашам круто, озбиљно, онако како то други очекују од мене. Дуноу бих и данас, шутнуо празну кутију наред Теразија само кад не би одмах рекли: „Види Љубу Тадића шта ради!“

Друго што бих радио: учио бих се храбрости, па бих се зато бавио свим спортовима и свим занатима и занимањима у којима се човек излаже ризику. Био бих исто тако слободан као и многа деца данас. Под слободом подразумевам: пријатељство, храброст, смелост. Навијам за оног младића с дугачком косом, који је све испите положио с десеткама. Изненадио је и околину и фабрику која га је помагала. Дуга коса и дуга памет. А у ствари, ништа необично.

Треће, изабрао бих занимање, које ме не би издвајало, именовало. Једног научника, лекара, инжењера не узнемиравају, он се бави послом, издваја се својим радом, више је свој човек. Не штрпкају га на улици као мене, не сликају га по сваку цену. Не, не бих био ни фудбалер. Ни професор. Био бих — хирург. То је најлепши посао. Добар. Динамичан и користан. И као хирурга би ме обасјавале лампе, али не ове. Не би ме шминкали. Радио бих посао који помаже човеку на прави начин, непосредније.

ЉУБА ТАДИЋ није
знао да ће бити велики
иа се није сликао
кад је био мали

КАД БИХ ОПЕТ БИО МАЛИ

ЉУБА ТАДИЋ У ФИЛМУ „КАМНО МАМУЛА“

А КАД САМ БИО МАЛИ...

Упркос рату, свим тим војскама, разним униформама, зеленим — немачким, жутим — бугарским, сивим — љотићевским, детињство је прошло као и свако. Не жалим за њим јер сам га изживео. Не тако слободно, с много хлеба, али проживео сам га, можда, лепше и сигурније јер сам имао три брата, мајку, пријатеље. А живот је лакши са три брата и друговима. Најстарији је Дића, Димитрије, па сам ја био по реду, па Душко, па Растко.

А шта сам радио? Свашта. Продавао сам новине, чистио ципеле, носио свеће из мртвачких кола. То вам је изгледало овако: Боле носи жито, Секетуља крстачу јер је најјачи, а ја свећу. Само да ме не види мајка, учитељица. Као награду добијали смо пешкире, које смо сутрадан већ продавали сељацима пошто нисмо смели да их носимо кућама. И новац смо добијали, више се не сећам колико.

Све се некако у мом детињству вртело око цркве. Ту сам становао, ту је била гимназија, пијаца. Кад дође време слава, давао се деци колач, са 1000 окупацијских динара, да га однесу поцу да га освети у цркви и исече. А ми смо отворили своју пословницу иза цркве. Иду тако деца са славским колачем и парам, а и ми смо деца, ми их пресретнемо и предложимо: „Исећи ћемо ти колач уместо поца, ти нама дај 500, а 500 теби“. Од „светих ствари“ имали смо нож и црно, обојено вино које смо куповали преко пута код Ванче Цинцарина. Мало, мало па нам нестане. Посао је тако цветао да је код нас била навала, а код поца никог. Дешавало се да поц изађе пред цркву па се чуди: „Шта је то, ове године као да нико не слави св. Николу.“ Па ипак, били смо ми једна доста пош-

тена конкуренција: све бисмо отпевали као и поп и питали за име оца тј. домаћина куће и тако редом, све како бог заповеда. Радили смо тако једну годину, тачније, позоришним језиком речено, једну сезону.

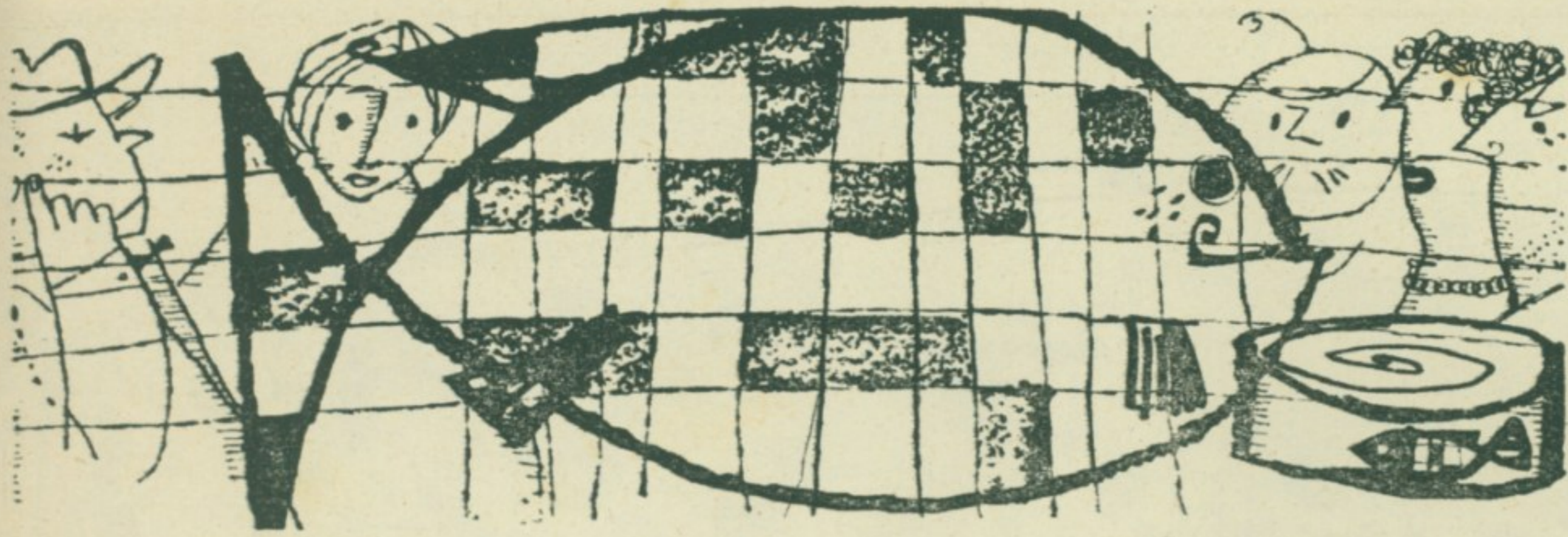
Ишао сам и у школу. У ствари у кафану „Топ“. Немци су били запосели гимназију па је један разред ишао у „Волгу“, а други у „Ресаву“ итд. Имали смо само три предмета: веронауку, хигијену и земљопис.

Играли смо се свих игара осим рата и војске. Ни шверца се нисмо играли, тиме смо се озбиљно бавили. Куповали смо од бугарских војника златну „Арду“ — цигарете и препродавали их.

И тако смо уз сечење колача, чишћење ципела и продавања новина сељацима на панађуру, чак и старих, чак и немачких, дочекали пропаст Немачке. А кад је она пропала, навалио је народ на магацине да развлачи шињеле и цокуле. Нас децу то није привлачило. Ту је ослобођење, а оно ће донети све. Били смо у дрвењацима, кратким капутићима, али нисмо пружили руке за цокулама већ за — играчком. Нашли смо сто за пинг-понг и сандук с белим лоптицама упакованим у сламу. Од шпер-плоче направил смо рекете и играли се, као и за време рата, боси.

Ипак смо ми мали Крагујевчани били тужнији од деце других градова. Да сам имао годину, две више ово не бих могао да вам испричам. Сад би ми само могли 21. октобра да донесете букет цвећа, тамо на Шумарицама. Али, о томе већу да вам причам. Иссувише је тешко и тужно.

Иначе, у детињству ништа нисам глумио, нисам се спремао да будем оно што сам. По ономе што сам, као што сам испричао, радио пре бих могао да постанем црквењак него глумац.

Извештај инспектора железничке компаније о узроку исклизнућа из шина брзог воза број 13:

Вршећи истрагу о узроку исклизнућа из шина брзог воза број 13 саслушао сам машиновођу Карела и ложача Бернандинија, возовођу Була и путнике: месје Вестонеа молера из Лиона, месје Медура, трговца свилом и мадам Куртје, поштарку у пензији из Марсеља и друге. Изјаве сведока се подударају.

Воз број 13 кренуо је из Лиона тачно по реду вожње. Композиција се састојала из два вагона прве класе, два вагона за пртљаг и једног међународног.

Кад се воз приближио Ларошу, млада жена која је решавала укрштене речи у купеу прве класе, седиште број 1742-2, почела је да показује знаке узбуђења. Њени сапутници, месје Вестоне и месје Медур, пошто су желели да спавају, замолили су је да угаси светлост на шта им је она одговорила:

— Тражим име рибе од 13 слова.

Оба путника била су толико љубазна да су пристала да спавају при светлости покривши лица својим новинама. Али, заспати нису могли јер их је сапутница замолила да јој даду своје новине не би ли у њима нашла реч коју је толико тражила. Да би некако стекли мир, путници Вестоне и Медур стали су да са своје

стране траже ту реч. После извесног времена Медуру се учинило да је пронашао:

— Риба од 13 слова? Знам: то је „сушена харинга“.

Речи „сушена харинга“ изговорио је толико гласно да је мадам Куртје, коју су због њене мршавости њене друге, иза леђа, тако називале

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

и која је путовала у суседном купеу, помисливши да то њу зову, изишла у ходник. Морали су да јој објасне о чему се ради. Тада је и она почела да тражи рибу од 13 слова.

Кондуктер Белун изјављује да су се, кад је проверавао возне карте у вагону прве класе у близини станице Лом-Алезија, сви путници, упркос касним ноћним часовима, налазили у ходнику и тражили назив рибе од 13 слова. Желећи да покаже (из разумљивог осећања самољубља) да није глупљи од других, кондуктер

*****

је предложио речи „пржена пастрмка“, мада оне имају више од 13 слова и нису могле да се уклопе. Увређен што су му се подсмехнули, кондуктер Белун наставио је да прегледа возне карте, али је толико био заокупљен укрштеним речима да је, ушавши у купе број 238-4 уместо „возне карте, молим“, казао „Ваше укрштене речи, молим“ (види изјаву путника Жаноа).

Завршивши обилазак, кондуктер је отишао у вагон за пртљаг где се налазио возовођа Бул и испричао му шта се догађа у возу. Бул се дубоко замислио и казао да би то могла бити и „скуша у маслацу“. Настала је мала дискусија и на крају је возовођа одлучио да потражи неки речник у пртљагу путника. Отворио је све кофере (неке од њих после није успео да затвори) али речник није нашао. Тада се месје Бул сетио да машиновођа Карел има диплому о завршеном курсу за машиновође и да је, према томе, образован човек. Када је воз пролазио кроз тунел Блези-Ба, возовођа је саопштио машиновођи да му треба назив рибе од „13 сло-

ва“. Месје Карел је предложио „рибу у мари-нату“.

И баш у том тренутку дошло је до несреће...

Сви настрадали отпремљени су у болницу. Тамо се нашао речник и у њему назив за рибу од 13 слова.

Сматрам да кривицу за несрећу треба приписати месје Тристану Бернару, аутору укрштених речи. Према томе на одговорност би требало позвати месје Бернара.

А. Дал

*****

Стари, добри бицикл

Мештани села Клајнцигенфелда у Немачкој нису за моторизовани туризам. Аутомобилисти протутње и слабо шта виде од околине којом пролазе, тврде они. Да право уживање у природним лепотама туристи пружа пешачење или вожња на бициклу, оне „моторизоване“ треба да подсети фигура бициклисте са шеширом на глави и штапом у руци постављена на врху стене изнад њиховог села.

НЕОУЧЕК ИВАНО БЛАГО

Године 1930. у граду Санта Моники на острву Тасманији неки фармер који се презива Мани (у преводу његово презиме значи: новац) извео је из штале своју краву да би је помузао. Животиња је изненада пропала у неку јаму и сломила ногу. Проклињући судбину фармер се наднео над јаму. На њеном дну угледао је велику конзерву а кад ју је отворио у њој је нашао 249 златника искованих за време енглеске краљице Викторије.

У аустралијском граду Ци-лонги једна жена купила је на распродаји мали старински сто за писање. Сто је коштао свега седам фунти и 10 шилинга. Уређујући сто његова нова сопственица открила је у њему тајну фиоку. А у њој, завијена у свилу, налазила се гомилаца дијаманата. Јувелири су их проценили на 3 хиљаде фунти стерлинга.

На обали Атланског океана, у држави Њу Џерси, у једном живописном парку радници су копали одводни ка-

нал за пливачки базен. Изненада је ралица екскаватора закачила једну огромну кожно врећу и исцепала је. Из вреће је потекао златан по-

ток. Када су радници извукли врећу из рова открили су у њој француске, енглеске и шпанске златнике из 18. века. Тако је, сасвим случајно, било откривено најбогатије скровиште пиратског блага закопаног на територији Сједињених Америчких Држава.

КАПЕТАН Кејт

КРИЈУМЦАРИ СУ ТАМАН ХТЕЛИ ДА СКЛОНЕ КЕЈТ КАДА ЈЕ...

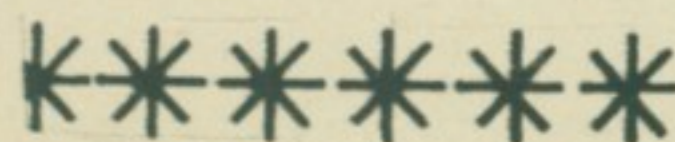
ЗА ДВОГОДИШЊЕГ ПАПАГАЈА БУБИЈА И ОСМОГОДИШЊЕГ МАЧКА МУША МОЖЕ СЕ МИРНО РЕЋИ ДА СУ — ДВА ТЕЛА, А ЈЕДНА ДУША. ЊИХОВОМ ПРИЈАТЕЉСТВУ НИШТА НЕ СМЕТА ШТО СУ ОНИ, ПО ПРИРОДНОМ ЗАКОНУ, КРВНИ НЕПРИЈАТЕЉИ. СВАКЕ ВЕЧЕРИ, ПРЕ НЕГО ШТО СЕ СМЕСТЕ ДА СПОКОЈНО ПРОВЕДУ НОЋ, ОНИ СЕ НЕЖНО МИЛУЈУ.

ОТКАКО ЈЕ ЈЕДНОГА ДАНА БУБИ УШАО У КОРПУ СВОГ ПРИЈАТЕЉА МУША И ОТКРИО ДА ЈЕ У ЊОЈ ТОПЛИЈЕ НЕГО У ЊЕГОВОМ КАВЕЗУ, ДОГАЂА СЕ ДА НЕРАЗДВОЈНИ ПРИЈАТЕЉИ ПРОВЕДУ И НОЋ ЗАЈЕДНО.

ПРИ ЗАЈЕДНИЧКИМ ОБЕДИМА НИКАД НЕ ДОЛАЗИ ДО НЕСУГЛАСИЦА, А КАМОЛИ ДО СВАЂА. МУШ ПОМНО ПАЗИ ДА СЛУЧАЈНО НЕ ЗГАЗИ СВОГ МАЛОГ ПЕРНАТОГ ПРИЈАТЕЉА.

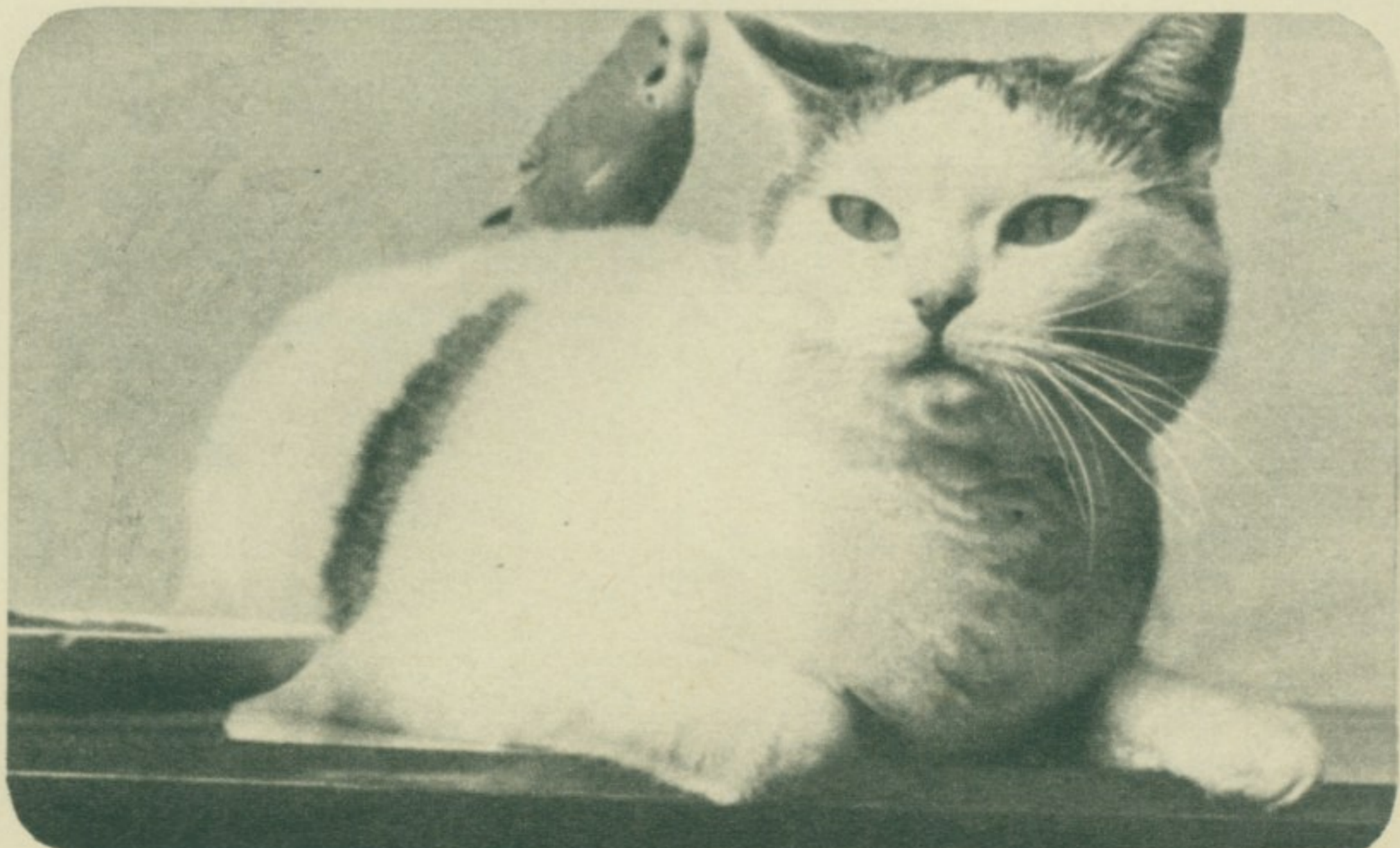
природа

НЕОБИЧНО ПРИЈАТЕЉСТВО

мачак МУШ **И** *папагај* БУБИ

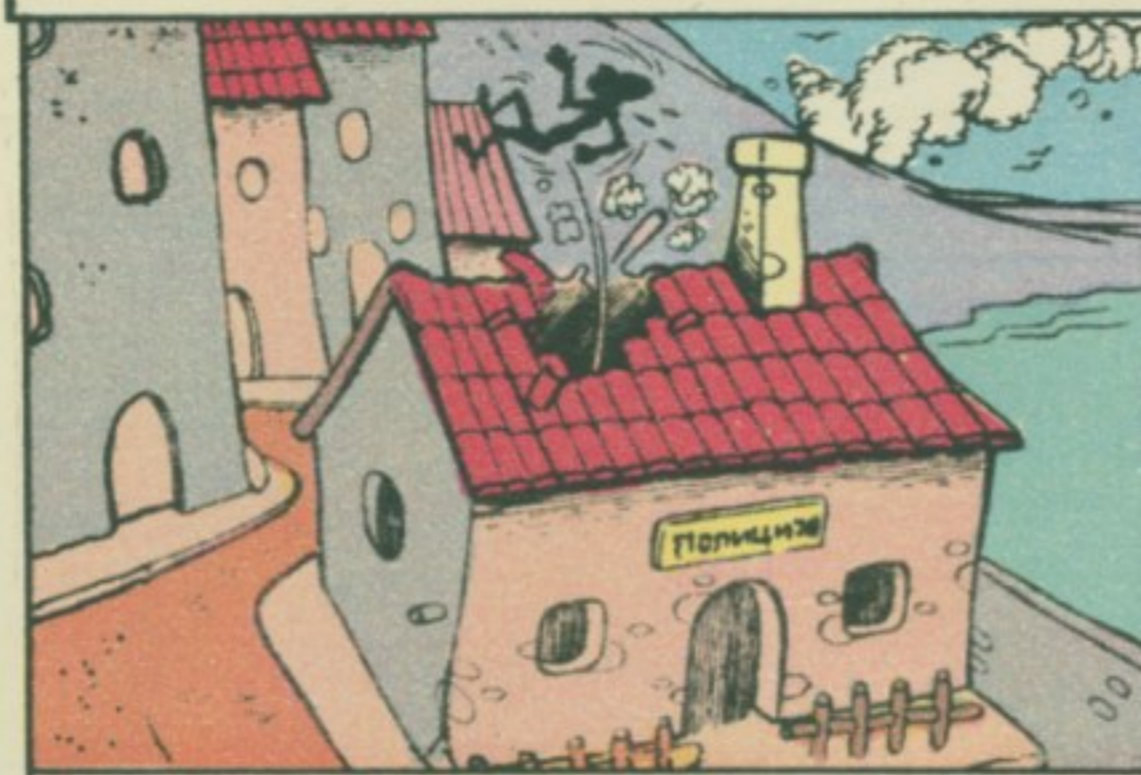

БУБИ НАЈРАЂЕ СЕДИ НА МАЧКОВИМ ЛЕЂИМА. ТУ ЈЕ УГОДНО, МЕКАНО И ТОПЛО. А КАДА ЈЕ МУШ РАСПОЛОЖЕН ЗА ШЕТЊУ, ОН ВОДИ СА СОБОМ БУБИЈА ЈЕР, НАЈЗАД, НЕ МОЖЕ СЕ СВАКИ МАЧАК ПОХВАЛИТИ ДА ИМА СВОЈУ ПТИЦУ.

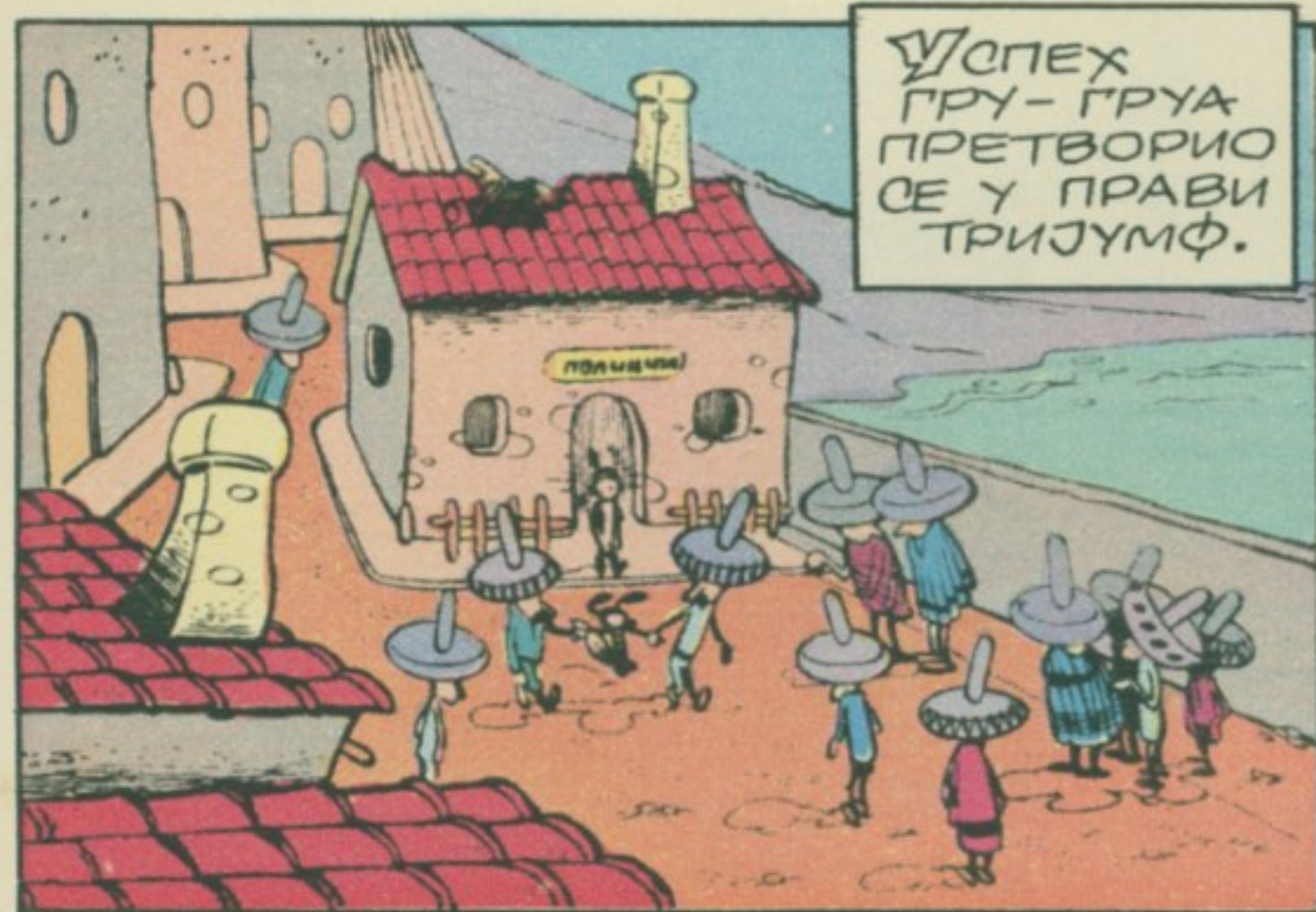
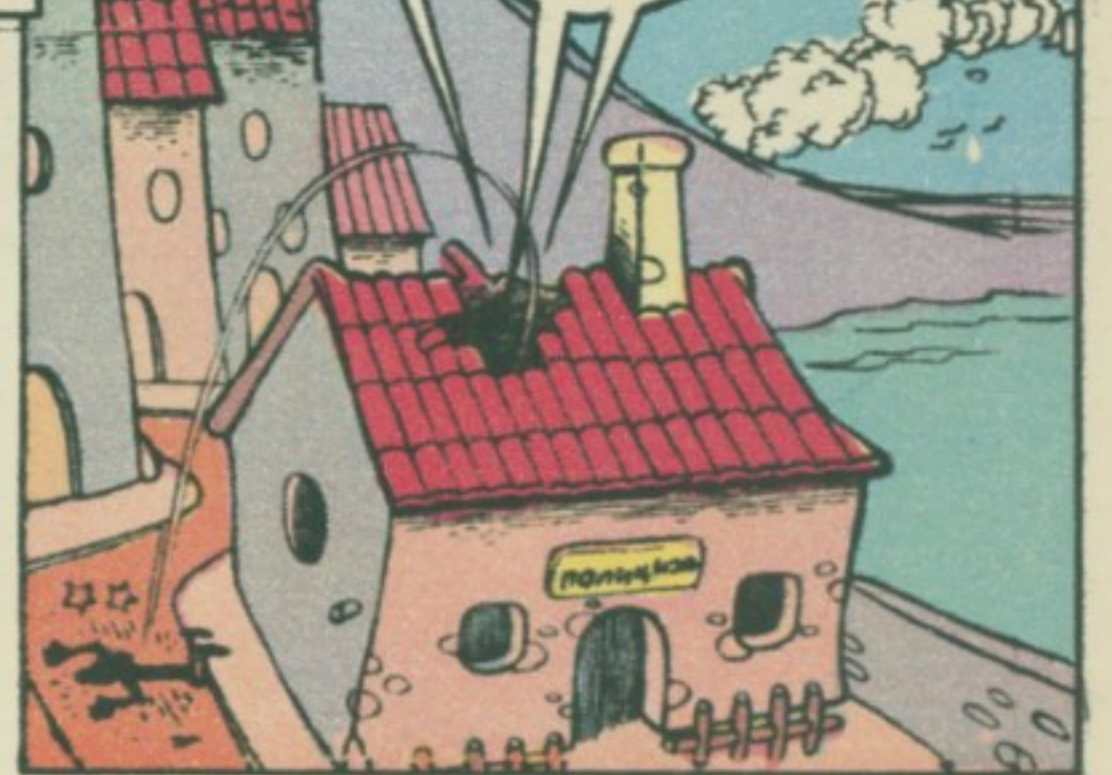

ГРУ-ГРУ, ЧАПА И ТАЈАНСТВЕНИ ПРОФЕСОР Z.O.

УВАЖЕНИ "ЦАРИНИЦИ" БРЗО СУ ПРОМЕНИЛИ РАСПОЛОЖЕЊЕ. ПРОФЕСОР ИХ ЈЕ ПРЕВАРИО И ЗАТО ЈЕ ОДМАХ БИО КАЖЊЕН.

ЖИВЕЛА ЗВЕРИЦА!
ЖИВЕЛА!
ЖИВЕЛА!

УСПЕХ ГРУ-ГРУА ПРЕТВОРИО СЕ У ПРАВИ ТРИЈУМФ.

НЕ МОЖЕМО ДА ГА ШУВАМО У БЕС-КРАЈ! ПРЕДЛАЖЕМ ДА ГА ПОКЛОНИМО НАШЕМ ПРЕДСЕДНИКУ!

ГРУ-ГРУА СУ ОТПРАТИЛИ ДО ПРЕДСЕДНИЧКЕ ПАЛАТЕ.

ЈЕДАН ОСМЕХ ЗА ШТАМПУ!

ОБАСУТ ОВАЦИЈАМА, ГРУ-ГРУ ЈЕ ДОЗВОЛИО ДА ГА ПОНЕСЕ ТАЛАС ОДУШЕВЉЕЊА.

ИМАМ ЧАСТ ДА УВАЖЕНОМ ОЦУ НАЦИЈЕ ПОНУДИМ ЈЕДНО РЕТКО БИКЕ... МОЖДА ЧАК И МАРСОВЦА!

МАРСОВЦА!? МАНИФЕСТО!!! ЕСПЛЕНДИДО! ДОБИ МИ У ЗАГРЛАЈ, МАЛИ МАРСОВЦЕ!

ГРУ-ГРУ ЈЕ УПОЗНАО СВЕ ПОЧАСТИ... ДОБИО ЈЕ И МЕСТО ЗА СВЕЧАНОМ ТРПЕЗОМ.

ИЗУЗЕТНО БИКЕ! НЕ ГОВОРИ, ЈЕР ЗНА ДА ЈЕ КУТАЊЕ ЗЛАТО!

ВОДИЛИ СУ ГА И У ПОЗОРИШТЕ.

ЊЕГОВА ПОПУЛАРНОСТ ЈЕ БИЛА ТОЛИКА ДА НИГДЕ НИЈЕ МОГАО ДА КРЕНЕ БЕЗ ПРАТЊЕ... И ГРУ-ГРУА ЈЕ ОБУЗЕЛА ТАШТИНА.

ЧАПА, ОДВОЈЕН ОД СВОГ ДРУГА, ЖАЛОСНО ЈЕ ЛУТАО УЛИЦАМА.

ПРОФЕСОР Z.O. ШЕТАО ЈЕ УЛИЦАМА НЕ БИ ЛИ НЕКАКО СТИШАО СВОЈ БЕС.

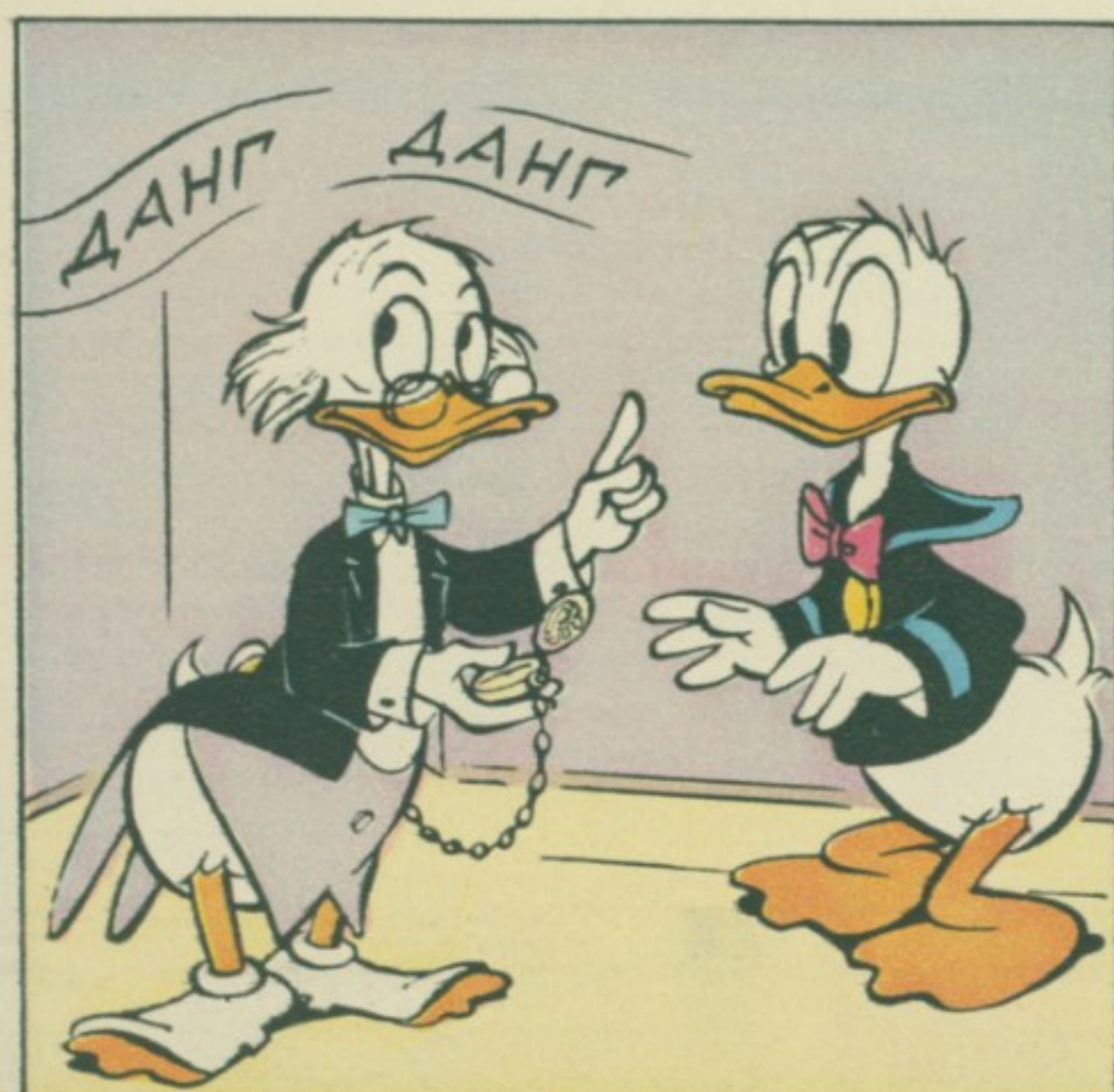
ЈЕДНОГ ДАНА ДОГОДИЛО СЕ ОНО ШТО СЕ МОРАЛО ДОГОДИТИ.

ПРОФЕСОРЕ! ВИ ОВАЕ?

ЧАПО! ПРИЈАТЕЉУ МОЈ!

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ПАВИЈАНИ КАО »БАНКЕ« ЗА СРЦА

Професор Кристијан Барнард изјавио је недавно да он и његови сарадници размишљају о новом методу и пресађивању људских органа. Наиме, они сматрају да се људско срце може очувати у телу павијана све док се не укаже потреба да се оно пресади другом човеку. По Барнардовом мишљењу крвни систем мајмуна може неколико дана да сачува у павијановом телу здраво срце човека настрадалог у, рецимо, саобраћајној несрећи. Разуме се да овај метод захтева два пресађивања истог срца: са настрадалог човека павијану а затим, после неколико дана, са павијана човеку коме је уместо његовог оболелог потребно ново срце.

ДРУГА ЗЕМЉА ДРУГА МЕРИЛА

Амерички филм „Бони и Клајд“ који је свету, поред осталог, донео и нову моду — тачније речено вратио моду из тридесетих година овог века — забрањен је у Норвешкој, али зато „Балада о Бони и Клајд“ заузима прво место по популарности. У Француској је филм дозвољен, песму емитују радио-станице, али је њено извођење на телевизији забрањено.

СТУДЕНТСКА ОПКЛАДА

Група студената из Сиднеја, у Аустралији, кладиле се са својим друговима да ће из градског зоолошког врта украсти крокодила дугачког три метра. То им је и пошло за руком. Донели су крокодила у студентски дом, подигли новац положен за опкладу и одмах вратили страшног гмизавца у његов базен у зоолошком врту.

Кроз Америку на једном точку

Неки пријатељ Американца В. Нилсона тврдио је да се на велосипеду с једним точком раздаљина од 5.400 километара може прећи у најбољем случају за пет месеци. Да би му доказао да правом спортисти ништа није немогуће, Нилсон је стартовао из Вашингтона на велосипеду се једним точком, високом два и по метра, и прешавши стазу преко Њујорка, Филаделфије, Балтимора, Оклахоме, Сан Дијега срећно завршио своје путештвије за 117 дана, односно за 4 месеца.

НАЈВЕЋА БУБА НА СВЕТУ

Научник Паул Цал, вођа једне експедиције по џунглама у области Амазона, открио је циновску бубу која је, по његовом мишљењу, највећа на свету. Научник јој је дао име „Titanus giganteus“.

ВЕЧЕРА У ПОЗОРИШТУ

Позоришне представе у Италији обично почињу касно, тек у 21.30 часова, после вечере. Миланско „Мало позориште“ помакло је почетак представа на 20 часова. Међутим, да гледаоци не би морали да мењају своје навике, у позоришту су почели да продају пакете са сендвичима и малом бочицом вина.

ЗБОГ ПРВОГ ЗУБА У ТАМНИЦУ

Међу чуварима казнионице у енглеском граду Бедфорду настала је пометња када је усред ноћи неко почео бесомучно да удара на тешка улазна врата и да виче да му отворе. Када је главни надзорник са своја два помоћника отворио, пред вратима је стајао њихов стари познаник, неки Френк Марфи, који је две године раније успео да побегне из казнионице и зачетне сваки траг. Марфи је скрушено изјавио да је дошао да моли да га приме натраг јер више не може да издржи плач своје седмомесечне кћерке која добија прве зубе. „Одлучио сам се за миран живот у казнионици“ — завршио је своју молбу. Услишили би му је и да није тако усрдно молио.

ШКОЛСКА »ЗАБАВА«

Гордон Симпсон завршио је с бли ставим успехом колеџ у Лондону и стекао диплому наставника. Међутим у школи где је добио прво запослење чекало га је непријатно изненађење: није било ни намештаја нити било каквих учила неопходних за извођење наставе. И учитељу почетнику пала је на памет „генијална“ идеја. Заједно с двојицом својих колега организовао је на месном вашару стрељану. Као муницију поставили су — јаја, а за мету је Симпсон предложио — своју рођену главу. Број оних који су хтели да се забаве није био мали, а циљ је погодило 1200 јаја! Новац добивен од ове „приредбе“ утрошен је на опрему за школу.

СТАРОСТ ПОРОДИЧНЕ ДИНАСТИЈЕ

Становнике Бретање, покрајине у Француској, њихови сународници сматрају двоструким шампионима: да имају највише деце и да најдуже живе. Због тога се сваке године тамо одржавају такмичења која имају за циљ да покажу која је породица „старија“. Прошле године прво место освојила је породица Жилвине; њена старост износи 423 године. Сестра Маријана има — 87 година, а њена млађа браћа — 86, 82, 80 и 72 године. Они су „прешисали“ шампионе претходне године који су успели да скупе „свега“ 400 година.

ПАС — ПИЛОТ

На Платоновској молу у одеском пристаништу живи несташно псе-танце. Знају га капетани многих со-вјетских и иностраних бродова јер оно среће и проводи пароброде као прави лоц. Искусни морнари, прави морски вуци, тврде да њихов љубимац зна сва правила пилотирања, осим, наравно, места где треба пристати. Откуд таква приврженост и љубав код пса и то према пилотирању? Морски ветеран В. Корал испричао је његову историју:

Псетанце се појавило на Платоновском мосту пре десетак година. Јадна животиња остала је иза једног француског брода. У почетку је дуго цвилела чучећи на ивици пристаништа, тужно зурећи у плаву даљину. А онда се привила уз пилота — вероватно зато што су се они први појели на палубу француског брода.

Сада се псето не растаје од својих нових господара. Али, још није заборавило своју лађу. Као и некад прати сваки дим на хоризонту. Оно чека...

Авантуре ГОРДОНА ПИМА

ПО РОМАНУ
Е. А. ПОА

Њихов поглавица ту-вит први се попео на палубу. Посада, брод и све на броду, све је за њих било ново и необично. Кад је ту-вит, разгледајући кабину, видео свој лик у огледалу...

... изгледало је да је полудети од страха. И остали домороци су разгледали брод... држали су се веома пријатељски.

НЕШТО МЕ ЧУДИ У ЊИХОВОМ ДРЖАЊУ: НИКАКО НЕ ПРИСТАЈУ ДА СЕ ДОТАКНУ НЕКИХ ОБИЧНИХ ПРЕДМЕТА: ЈЕДАРА, ЈАЈЕТА, ОТВОРЕНЕ КЊИГЕ, БРАШНА... БЕЛА БОЈА ИХ УЖАСАВА!

Њихово мирољубиво држање навело је капетана да се усидри ближе обали. Намеравао је да се ту снабдемо храном. За уздарје, понудио је острвљанима ножеве и сличне корисне предмете.

ПРИМИЛИ СУ ТО СА ОДУШЕВЉЕЊЕМ. СВЕ ЧИМЕ СУ СЕ ХРАНИЛИ БИЛО ЈЕ ЦРНО: ПАТКЕ, ГУСКЕ, КОРЊАЧЕ, СВИЊЕ. КАПЕТАН ЈЕ ПРИХВАТИО ПОГЛАВИЧИН ПОЗИВ ДА ГА СА ПОСАДОМ ПОСЕТИ У СЕЛУ.

ВЕРУЈЕМ ПОГЛАВИЦИ И ЊЕГОВИМ ЛУДИМА, АЛИ ИПАК ТРЕБА БИТИ ОПРЕЗАН. ШЕСТОРИЦА МОРНАРА ОСТАЈЕ НА БРОДУ И НИКОМ НЕЋЕ ДОЗВОЛИТИ ДА МУ СЕ ПРИБЛИЖИ. ТОПОВИ СУ СПРЕМНИ ЗА ПАЉБУ... АКО СЛУЧАЈНО БУДЕ ПОТРЕБНО!

И ТО СЕ ЗОВЕ ПРАВДА

„Ако сопственик аутомобила на који је била остављена цедуља с наведеном казном због непрописног паркирања буде нађен мртав, казна се ипак мора наплатити.“

„Ако коњ полицијске бригаде поједе потврду за плаћену казну за непрописно паркиран аутомобил, градске власти имају сматрати да је казна уплаћена.“

(Градски суд Амстердам)

„Лице проглашено кривим за крађу није дужно да плати порез на приход за украдени новац.“

(Одлука федералног суда у Милвокију, САД)

„За време судске расправе забрањује се поротницима да читају Библију јер неки од тамо описаних догађаја могу на најнепогоднији начин да утичу на разумно мишљење и објективну анализу.“

(Одлука суда у Окануги, САД)

У италијанском граду Трапанију месни суд донео је решење према којем „лица ухваћена у томе да су извршила самоубиство револвером а да при томе немају право на ношење ватреног оружја подлежу кривичној одговорности.“

(Месни суд Трапанија)

1 УСТАЈАТИ УВЕК У ИСТО ВРЕМЕ.

2 ДЕСЕТ ДО ДВАДЕСЕТ МИНУТА ГИМНАСТИКЕ.

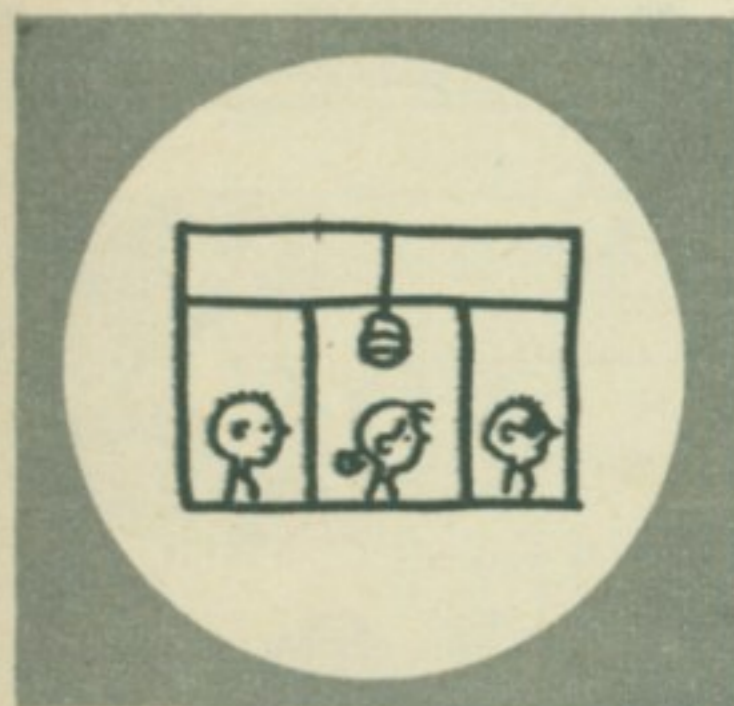
3 ТРЧИТЕ 5—10 МИНУТА НА СВЕЖЕМ ВАЗДУХУ.

4 УМИВАЊЕ ХЛАДНОМ ВОДОМ.

5 ПРВИ ДОРУЧАК.

6 ШКОЛА. АКО ИДЕТЕ У ДРУГОЈ СМЕНИ, 3 ЧАСА УЧЕЊА.

7 ДРУГИ ДОРУЧАК (КОД КУЋЕ ИЛИ У ШКОЛИ).

8 ИЗ ШКОЛЕ ТРЧЕЋИ ИЛИ...

9 ОБЕД (СИР, ПОВРЋЕ, МЕСО ИЛИ РИБА, ВОЋЕ).

10 ПОСЛЕ ОБЕДА ОДМОР (СПАВАЊЕ ИЛИ ШЕЋЊА).

11 ПОСЛЕ ОДМОРА — УЧЕЊЕ.

12 ПОСЛЕ УЧЕЊА ОДМОР А ЗАТИМ ТРЕНИРАЊЕ (ЗАВРШИТИ НАЈКАСНИЈЕ У 19 ЧАСОВА).

13 ВЕЧЕРА ДВА ЧАСА ПРЕ СПАВАЊА. ПОСЛЕ ВЕЧЕРЕ НИКАД НЕ ТРЕНИРАТИ.

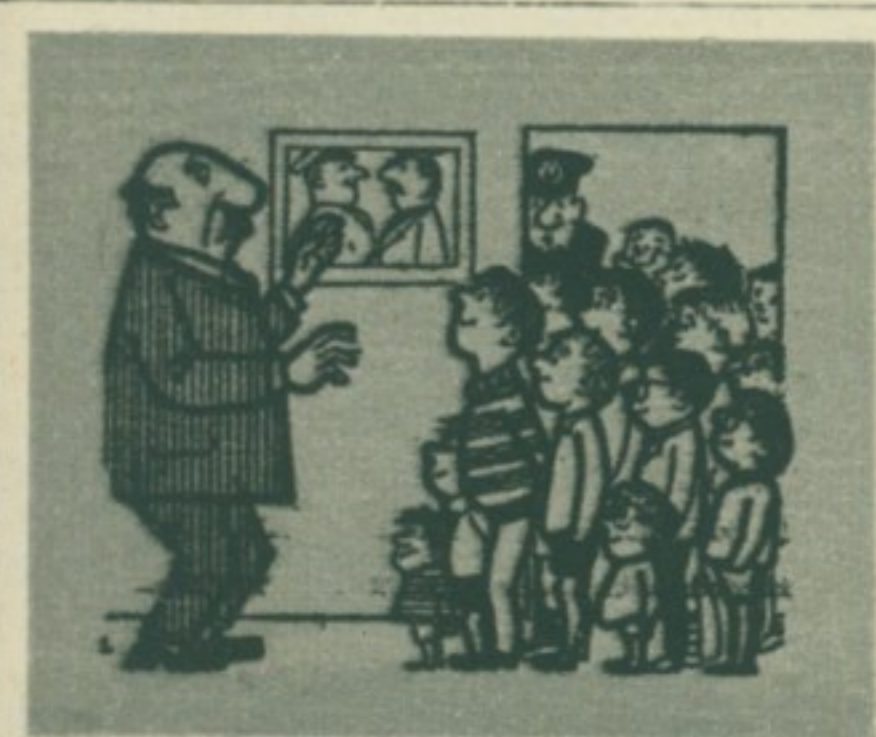
14 ПРЕ СПАВАЊА: ПРАЊЕ ИЛИ ТУШИРАЊЕ ПРОХЛАДНОМ ВОДОМ.

15 У ПОСТЕЉУ УВЕК У ИСТО ВРЕМЕ.

ДОГОДИЛО СЕ...

И СМЕШНИ И ТУЖНИ И НЕОБИЧНИ
ДОГАЂАЈИ СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

У Енглеској

Председник општине града Марлбороа организовао је у добротворне сврхе такмичење у „уништавању“ колача. Такмичила су се два тима: у једном су се налазила три ђака-сладокусца а у другом три општинска одборника. На опште запрепашћење, победа је припала градским оцима.

У Мејленду

Неко је јавио телефоном полицијској станици: у исповедници католичке цркве налази се складиште оружја — два митраљеза и 16 пушака с потребном муницијом. Пријава је била тачна: неки одметник од закона мора да је био сигуран да у исповедаоницу неће да завире ни верници ни свештеници.

У Холивуду

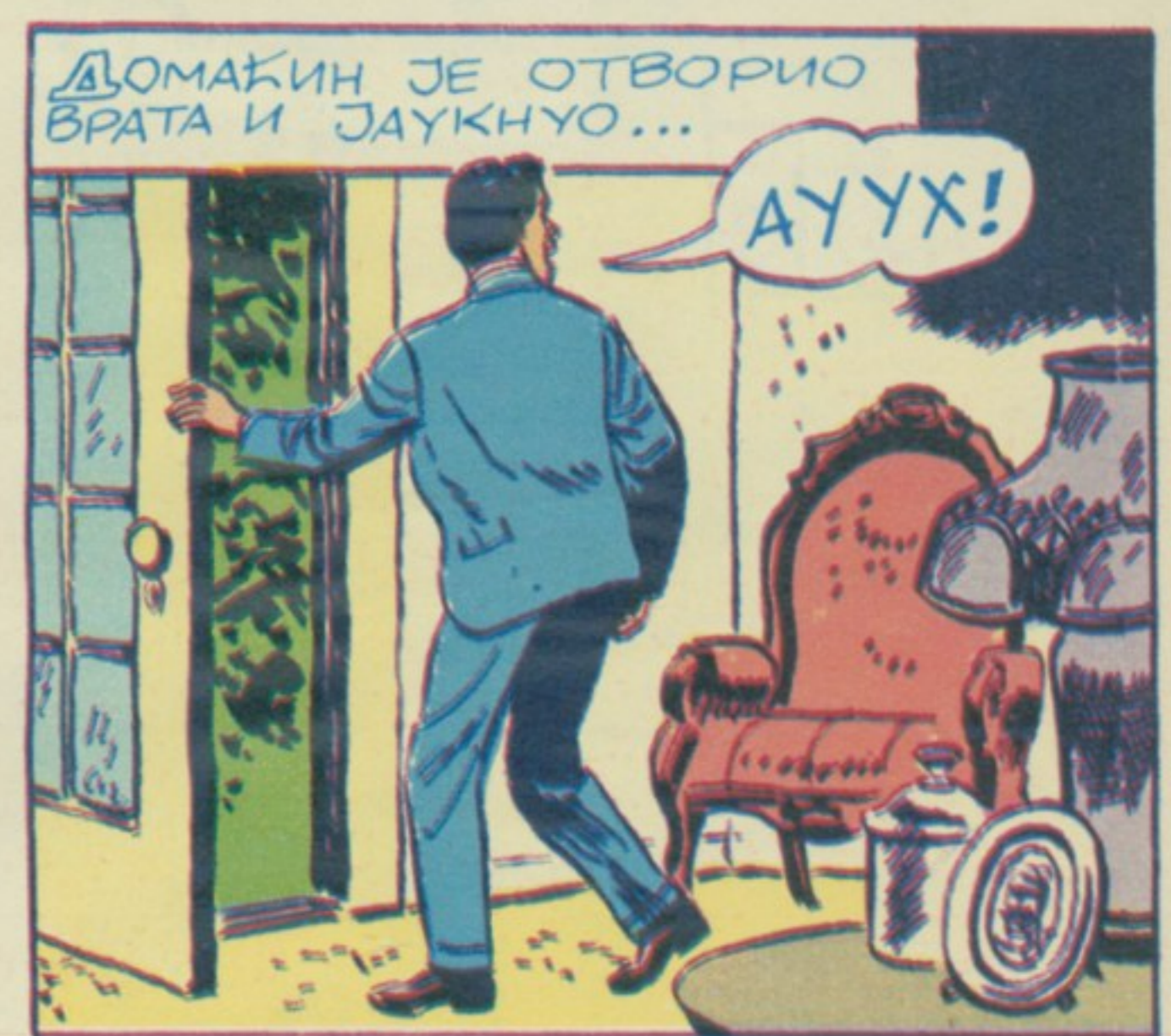
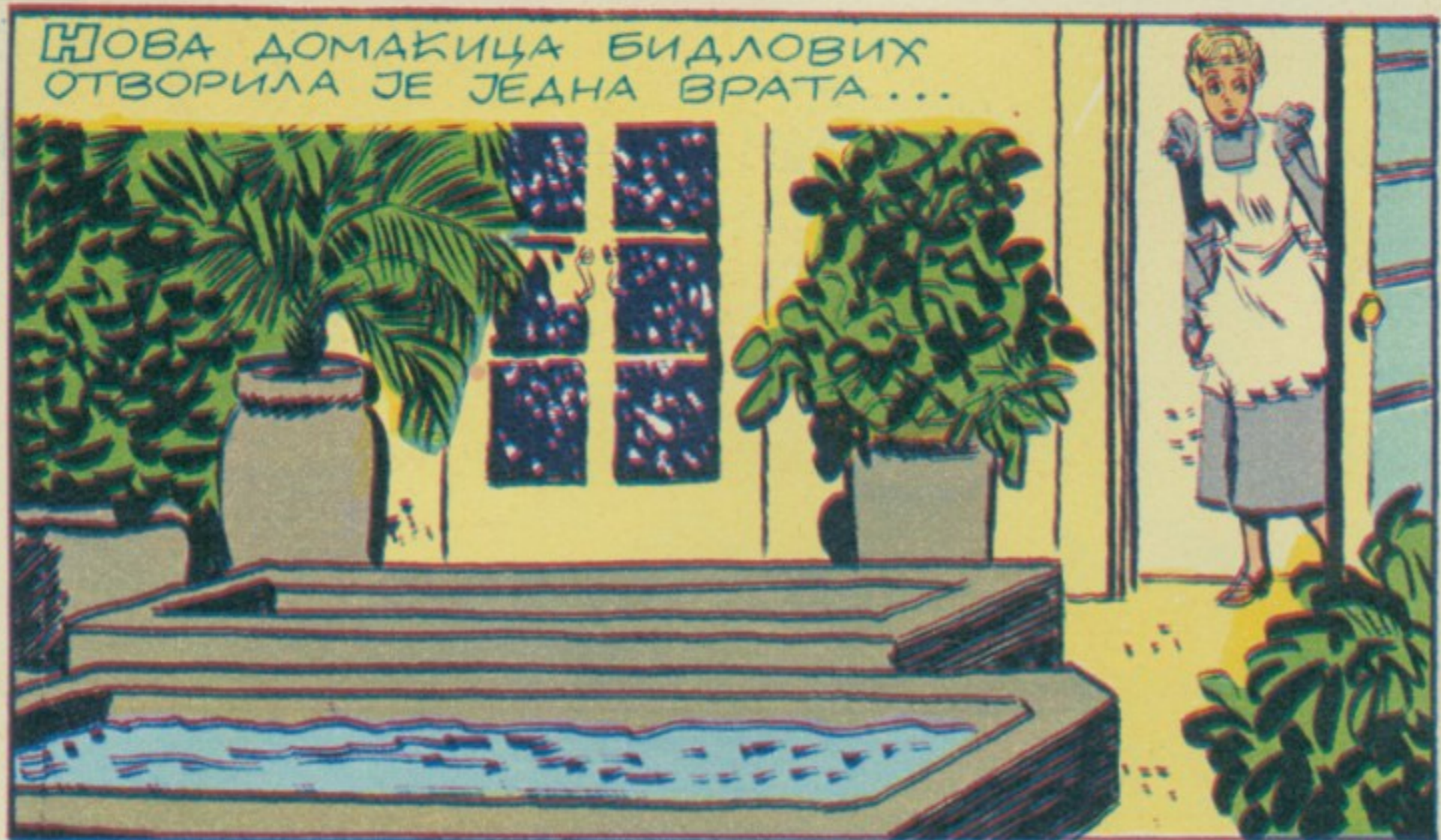
Многе фирме за продају некретнина све више траже преко огласа филмске глумце као заступнике нудећи им велику провизију. Глумци треба да продају „идилчне парцеле за гробове и гробнице.“ Посао цвета јер чак и таква „роба“ боље иде кад продавац уме да добро изглуми искрено саучешће.

У Бризбејну

Леонард Бајц хтео је да провери како реагују жене-полицијаци па је у некој кафани пљеснуо је једну од њих по продуженом делу леђа. Реаговање је било брзо и одговарајуће: на лицу места је ухапшен и предат судији за прекршаје... који га је казнио с десет дана затвора и 40.000 динара.

Мој отац, чудак

Сећања капетана Нелзона Гуджјау, који је побегао из воза са заробљеним савезничким војницима и придружно се борцима француског покрета отпора

БЕКСТВО ИЗ ВОЗА СМРТИ

Кад су нас фашисти једне августовске вечери у вагону за стоку потерали за Немачку, изгледало ми је да је мој положај безнадежан.

Два дана после инвазије моја чета је у Нормандији пружила последњи отпор СС трупама код Онеј-Сир-Одена и била збрисана. Свега неколико рањених војника пало је у ропство. Међу њима био сам и ја.

Заробљени, пешачили смо до немачког дивизијског штаба око десет километара. Следили су дуги часови испитивања. Упућен сам потом у логор код Шартреза, а два дана касније са стотинама Британаца, Канађана и Американаца одвели су нас у Париз. На главној железничкој станици Немци су нас постројили и опоменули, да ће свако ко покуша да бежи, бити одмах убијен.

У вагону за стоку седели смо тако рећи један преко другог. Свуда по зидовима бодљикава жица. Врата прикована. Осећали смо се као у гробу... Воз је скренуо на споредан колосек, па смо ту стајали око дванаест часова. Никакве лекарске помоћи, а од хране на нас 42 заробљеника нека црна супа и 40 плесивих векни. Паклена врућина а нигде ниједног отвора. Прави правцати лакао.

Одмах до мене био је поручник Морис Перо, Француз из Канаде. Предложио ми је да бежимо. Нисам дуго размишљао. Боље то него смрт у гасној комори или дуги дани у немачком логору.

Нико није хтео да нам помогне

Почели смо да разгледамо заједно унутрашњост вагона, тражећи одакле да почнемо. У тами, на супротном зиду спазио сам мали отвор у близини крова. Налазио се између три даске чврсто приковане. Кад бисмо их некако размакли, можда би се ту човек могао провући. Успео сам да сакријем од Немаца кад су нас претресали свој нож. Чим је воз те ноћи кренуо у непознатом правцу, нас двојица смо били на ногама. Али нико из нашег друштва није био ни за бекство, ни за сарадњу. Многи су били чак и против нашег плана. Казне за бегунце и оне који су им помагали биле су такве да се нисмо зачудили што су два човека који су седели испод отвора одбили да мењамо места са њима. Ми смо ипак некако успели да пређемо преко њих, да бисмо раставили даске. Јаким челичним ножем расклимали смо ексере и тако скинули две даске. На једном воз стаде. Немачки војници су трчали, викали, тражили нешто. Хитро смо вратили даске на своје место страхујући да Немци не уђу у вагон. Воз је кренуо после 15 минута, а ми смо наставили рад израњавањем рукама. И трећа даска је била готова. Кад смо скинули и решетку од жице, заструјао је свеж ваздух по нашим лицима. Направили смо довољно велики отвор да се кроз њега могло проћи. Морали смо журити, воз је опет могао да стане.

Морис је желео да први покуша. Његова стопала зачас су била на мојим раменима. Провукао је прво главу, а онда стомак. Онда рече: „Гурни ме! Послушао сам га и он испале из вагона као пушчано зрно. Провирих кроз прозор и спазих његово тело. Устукнух. Изгледало ми је да је главом ударио о камен. Погинуо? Али, није било времена да мислим на Морисову судбину. Нико није хтео да ми помогне. Ипак сам успео да се успужем до отвора. Трудно сам се да не направим исту грешку као и Морис. Срећом, моја је рука напипала једно гвожђе, које је као клин било причвршћено на спољној страни вагона. То ми је омогућило да се понем на кров вагона, а онда сиђем на платформу. Сачекао сам један тренутак, па са платформе скочио у таму. Пао сам на траву и пре него што сам могао да одлучим шта даље да радим, већ сам се котрљао низ падину и зауставио се у неком блату.

Био сам слободан. Трчао сам. Само што даље од пруге. Зауставио сам се најзад код једног дрвета. Шта да радим? Било је још око два часа до зоре. Имао сам на себи само војничке панталоне и дубоке војничке ципеле, које су се неким чудом задржале на ногама. Нисам

знао где сам. Француска или Немачка? Свануло је. Налазио сам се у шумовитом крају. Ретко насељеном.

Кад је прошло подне, уморан, гладан и жедан, одлучио сам да се покажем, па нек буде шта буде. Видео сам неколико дрвосеча у шуми како секу и стружу дрвеће. Обратио сам им се на лошем француском језику: „Добро вече. Ја сам енглески капетан. Побегао сам од Немаца“. Срећа! Били су Французи. Пријатељи. Рекли су ми да се склоним у оближњи јарак и да тамо о-

станем. Један од њих отрча и одмах се врати са храном, вином и ћебадима. С њим је дошао и један ћелави човек. Није био радник и течно је говорио енглески. Сазнао сам да сам искочио негде око седам-осам километара од Стразбура. Обећао је да ће гледати да оде у Нанси, двадесет километара одавде, где би ме преузели борци Макија — покрета отпора. Био сам сит, није ме више морила жеђ и било ми је топло и пријатно. Заспао сам.

једну малу кућу у близини. Те ноћи добро смо се одморили а следећег дана кренули даље. Наш циљ био је село Иссе. Организација Маки била је савршена. Кад смо у касним поподневним часовима стигли тамо — они су нас већ чекали.

Срдечно су ме примили. Ту смо се срели са Лебреом, председником општине и вођом месних макија. Дао нам је један стари аутомобил и одвезли смо се у оближњу густу шуму из које се контролисало село на реци Марни. У шуми се налазила велика просторија где су маки имали свој штаб. Просторија је била под земљом, а улаз камуфлиран шибљем. Немци су око села поставили митраљезе и јаким стражама чували мост на Марни. Кад је чуо да сам капетан британске армије, командант ме је одмах одредио за вођу једног одељења месних макија. Борци су били млади, храбри и одлично наоружани.

Морис је жив

После 36 часова преко радија француских партизана сазнао сам да је Морис жив. Скочио је 35 километара пре мене. Осим неколико модрица по телу, озбиљнијих повреда није било. Прихватио га је један сељак и крио га. Дошао је у везу са макијима кад је у сељачком оделу продавао јаја Немцима на тргу оближњег села.

После тога Морис је стигао код нас. Био је одређен за мог помоћника. С времена на време чаркали смо се са Немцима, а понекад смо правили и препаде. Неколико нас отишли смо у сеоску кафану. Ту смо у оделима тако рећи додиривали немачке војнике, који су ту долазили. Живот је био мешавина страха и радости.

У септембру 1944. наш командант је одлучио да очистимо село од Немаца. На 160 метара од места открили су нас и напали. Морис и ја смо се заклонили иза густих стабљика парадајза, док су моји људи распоређени као стрелци наступали ка мосту. Подигао сам се и нашао себи бољи заклон, али тог момента заштектао је митраљез с моста и ранио ме у обе ноге. Био сам неспособан да се крећем. Одмах затим моји људи су разорили митраљеско гнездо на мосту. Морис је узбуђен, с револвером у руци стајао крај мене. Тада је казао: „Ако нас Немци поново заробе, свршићу с обојицом.“ Слушао сам га без речи трпећи страшне болове. Иако је митраљеско гнездо било ућуткано, било је још Немаца око моста.

Кратко време после тога зачуло се гандркање старих командантових кола. Лебре је био одушевљен због пораза Немаца, али и забринут за моје стање.

Те вечери Морис и ја прешли смо на другу обалу Марне у јадном старом чамцу. На обали смо се срели са Американцима, који су нас одвели у једну пољску болницу. Ту су биле превијене моје ноге, али ја сам био непокретан. Морис и ја смо се, с великом тугом, растали. Он ће покушати да нађе своју јединицу, а ја ћу у једну од многих болница у Енглеској.

Сусрет с борцима покрета отпора

Тог дана стигли смо у предграђе Нансија. Још један корак у сигурност. Овде сам се срео са Французом, који је био веза са покретом отпора. Он нас без речи одведе у

БАЛАДА О КРИСТАЛНОМ ЧОВЕКУ

Хајде, говорите и живите
онако како вам се свиђа,
али оставите децу
њиховим бомбонама и шећерлемама.
Ваши мисли су као у лудака,
ваши речи су празне.
Са вањих лица читам
као из отворене књиге,
на њима видим читав календоскоп
у ком се окреће мржња.
Док пуните своје чаши
вином боје крви,
не уживате више
чак ни у блиставој лепоти
рађања сунца.
Ви сте као дете
које једним покретом руке
руши оловне војнике.
Једном бомбом
ншете створити ни победника,
ни побеђеног.
У Вијетнаму играте последњу игру:
ваши су карте црне.
Будите проклети!
А ја остајем сам, са сном који нестаје.

ТУГА МЛАДЕ ДЕВОЈКЕ

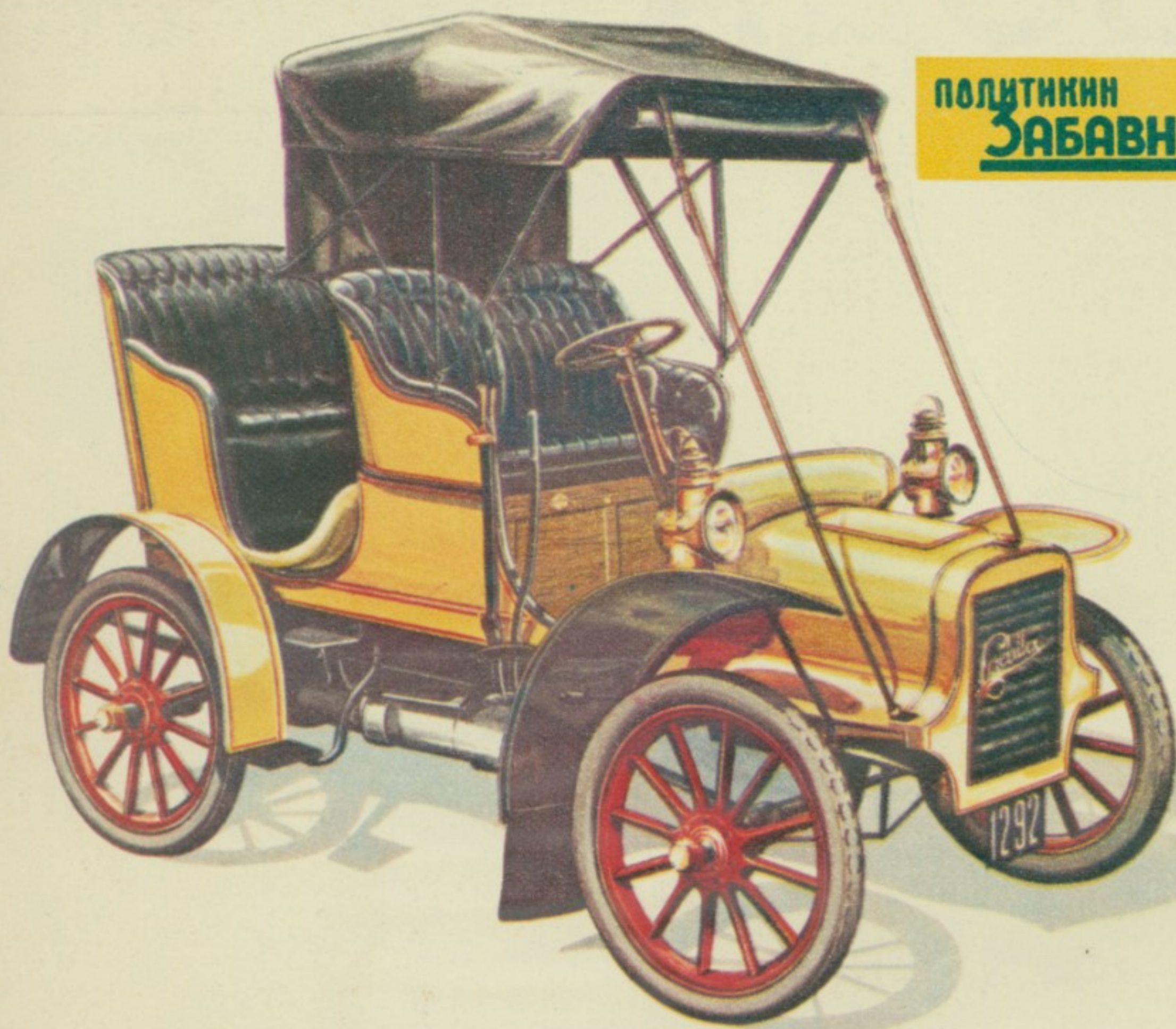
Те суботње вечери,
више ништа није могло да те развесели.
Да си имала смелости,
отичла би далеко од свих ових људи.
Осећаш се тако сама. Питаш се:
Да ли је то живот?
Ти си само обична девојчица
у овом свету хипокризије.
У својој кући,
ти видиш само светлост туге.
Ти би толико волела да, макар и на
тренутак,
имаи неког ко би ти био драг.

Цветови са твоје хаљине, у поноћ,
узнули су нечујно.
Књига коју читаш у самоћи
не може ништа да измени.
Ти дрхтиш.
У уобичајено време одлазиш да спаваш.
Склапаи очи, али,
да ли ћеш ове ноћи моћи да заспиш?
У твоје мисли, без престанка,
навиру слике.
Поново видиш људе,
оне што увек знају да се претварају:
нико од њих не би могао
да постане пријатељ.
Увиђаш ли сада,
да то није био живот?
Они не виде боре
што се појављују на њиховим лицима.
Као и ја,
и ти си данас синула са својих облака.
У својој кући,
ти видиш само светлост туге.
Ти би толико волела да, макар и на
тренутак,
имаи неког на кога би мислила.

ДОНОВАН, ИЛИ КАКО ГА ЧЕСТО НАЗИВАЈУ, ПРИНЦ XX ВЕКА, ПОЗНАТ ЈЕ ШИРОМ СВЕТА ПО ДИВНИМ БАЛАДАМА И ПРОТЕСТНИМ ПЕСМАМА. МНОГЕ ОД ЊИХ СУ ВЕОМА ПОПУЛАРНЕ И КОД НАС („БОЈЕ“, „СУНЧАНИ СУПЕР-ЧОВЕК“, „БАЛАДА О КРИСТАЛНОМ ЧОВЕКУ“, „УНИВЕРЗАЛНИ РАТНИК“, „БЛЕДО ЖУТО“). ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ ДВЕ ЊЕГОВЕ ПЕСМЕ.

ДЕНИСОВ САЛОН АУТОМОБИЛА

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

Ја, Денис, веома сам зачуђен. Како јуре те године! И како их стићи аутомобилом па макар он био као овај кадилак са тридесет коњских снага.

● О години 1906. говорићу вам наопачке, од слова Ш. Шекспир је већ 290 година мртав и славан. Већ пола века свирају покојног Шопена. Композитор Шостакович се родио те године. Шолохов има само две године и не зна да ће му воде Тихог Дона донети и Нобелову награду.

● Шекуларац се није родио а да јесте имао би где да игра. Већ годину дана постоји Први ногометни и шпорски клуб „Загреб“.

● Ове године умире Стеван Сремац писац „Зоне Замфирове“ комада с певањем, а рађа се Бекет аутор „Чекајући Годоа“ комада са ћутањем.

● Да је нешто овај кадилак пролазио Београдом био би спорији него што јесте. Његов власник не би могао а да не застане код „Дарданела“ или код Гинића или „Два јелена“ или „Три шешира“. Сасвим сигурно у једној од тих кафана седео је Чича Илија Станојевић — Лола, Чкаља и Мија, оног времена.

● У Русији је пропала једна револуција али се припрема друга. Лењин у затвору мисли на „десет дана који ће потрести свет“.

● Људи себе боље познају. Пронађен је начин да се преброје црвена у бела крвна зрнца. Ово откриће свету је донело још једну поделу на малокрвне и пунокрвне.

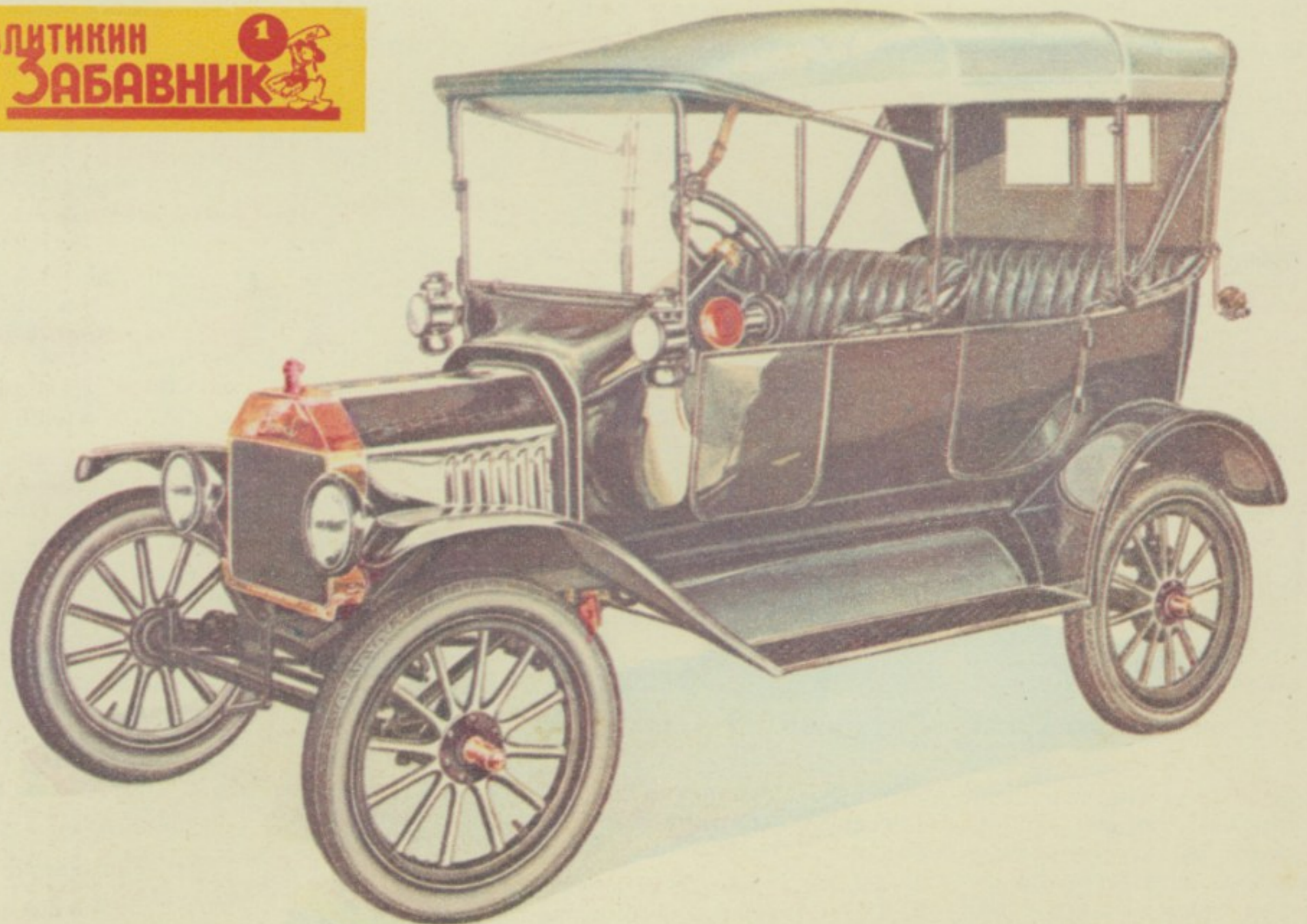
5 КАДИЛАК година 1906.

ДЕНИСОВ САЛОН АУТОМОБИЛА

Ја, Денис, чуо сам, наравно, да је помоћу овог аутомобила Америка стала на четири точка, а фабрикант Форд на своје ноге.

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

● Људи тек што су избројали своја зрнца кренули су на мајку планету да и њој испитају и преброје свако зрнце. Пронађен је Гајгеров бројач, чудан сат. Кад он жури, човек треба да стане. То значи да се ту под његовим ногама налази драгоцену руда.

● Велика црно-жута аждаја названа Аустро-Угарска зграбила је комад наше земље насељене нашим људима. Царска капа поклопила је Босну и Херцеговину.

● У Београду се те, 1908. године у Државној гимнастичкој школи развијају мишићи будућих ратника који ће четири године касније развалити чељуст царевине-аждаје.

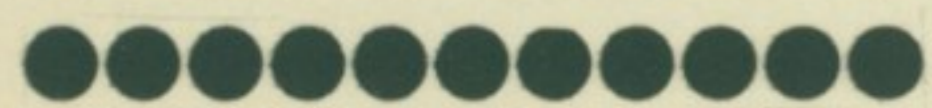
● Загрепчани су нервознији него лани. Већ годину дана дешава се да крену електричним трамвајем а да наставе пешке. Као што видите, несташица струје је стари проналазак.

● Отон Жупанчич, отац оног стихованог малишана Цицибана, објавио је књигу „Самогвори“.

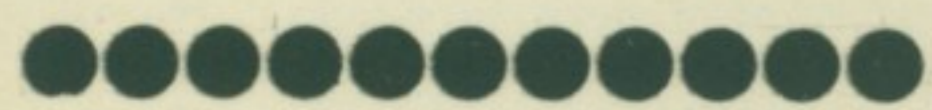
● Девојчице и дечаке молим да нарочито запамте ову 1908. годину. Тада су цртежи почели да се крећу и да говоре. Француз Емил Кол направио је први цртани филм. Звао се „Фантасмагорија“ — тешка реч. Ви запамтите да то значи чаролија.

6 ФОРД година 1908.

МОРСКА ВОДА БЕЗ СОЛИ

Од огромних водених пространава која покривају Земљину куглу само је један делић од два одсто без соли. А човеку је за живот и индустрију неопходна баш — слатка вода

„Вода је свима подарила живот“. Тако каже једна акадска песма, која је спевана још пре 4200 година. Незнани песник овог древног народа који је у давна времена насељавао Месопотамију — земљу између двеју река Тигра и Еуфрата — хвали извор тако моћан да поклања живот: „Ти си река, која све дарује откако су те ископали велики богови; у теби је саградио свој дом под земљом Еј, краљ слатких вода, и дао ти бујицу каквој нема равне... Власт над људима држиш ти, о велика реко, богата реко...“

Вратимо се у далеку историју човечанства. Управо на обалама река настала су прва људска насеља. Од река је човек спровео канале и изградио системе за наводњавање, којима се и данас још дивимо. Хиљадама година пре наше ере постојала су плодна насеља у Египту, поред Нила, Вавилонији, поред Тигра и Еуфрата у њиховом доњем

ТЕМПЕРАТУРА ТЛА: 56 СТЕПЕНИ. ТУ ЧАША ВОДЕ ЗНАЧИ ЖИВОТ.

току; крај Инда и Хонг-хоа. Сумери су још 500 г. пре наше ере знали за ваштачко наводњавање. Своје богатство, расцвет културе и науке стари народи умногоме дугују тој животворној материји која се зове вода.

Вода је одлучујуће утицала на развитак технике. Још је Марко Витрувије, чувени римски градитељ који је живео у I веку пре наше ере, описао воденицу. Али тада је снага робова још била јевтинија од снаге воде. Тек је у средњем веку дошло до првог „продора“ водени-

ШЕВЧЕНКО: ПРВИ ИНДУСТРИЈСКИ ЦЕНТАР У СВЕТУ ГДЕ СЕ ЗАХВАЉУЈУЋИ АТОМСКОЈ ЕНЕРГИЈИ МОРСКА ВОДА ПРЕТВАРА У СЛАТКУ.

ца. У једном запису из времена Вијема Освајача из 1086. године набројано је тачно 5000 воденица. И то само у Енглеској.

400 тона воде за тону челика

Одавно више нема моћне Вавилоније, протекле су од тада хиљаде година. Па ипак, упркос напретку науке а нарочито водопривреде жељ за водом данас је јача него икада. Више од половине копненог про-

тона текуће воде! У великим индустријским земљама потрошња воде по једном становнику урачунавши његову личну потрошњу и део који долази на одржавање чистоће зграда и града, износи 700 до 1000 литара дневно. Када се све то зна, није тешко закључити зашто научници свих земаља покушавају да обезбеде довољно воде за све и за свакога.

Успешни експеримент у Шевченку

Рекли смо, има довољно воде за све, али она има један недостатак: слана је. Слана морска вода садржи до 35 грама соли у литру и не може се употребљавати ни за пиће, ни за умивање и прање рубља, а што је најгоре — ни за индустрију и пољопривреду.

Међу многим земљама које мучи проблем несташнице воде налази се и Совјетски Савез. А области ове велике земље у којима нема довољно воде налазе се углавном крај морских обала.

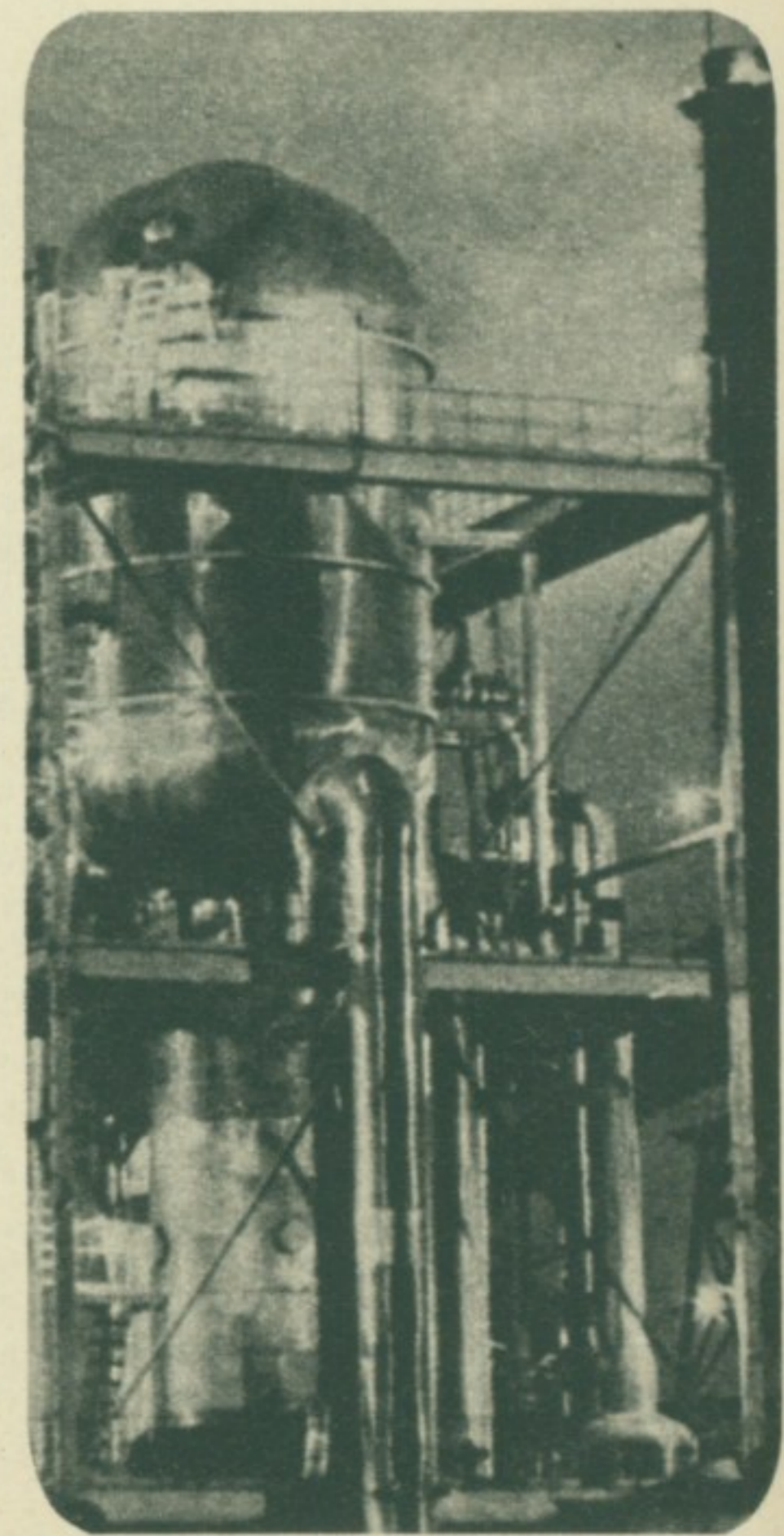
На полуострву Мангишлак које задира у Каспијско море, налази се град нафте Шевченко. То је први град на свету који своје потребе у води подмирује морском водом. Морска вода се ослобађа соли у цинковским уређајима за дестилацију. Од 13,5 грама соли по литру после пречишћавања остаје свега 0,02 до 0,05 грама. А оно што је при том најнеобичније то је да се Шевченко снабдева слатком водом из мора захваљујући атомској енергији.

Пример града Шевченка је само један корак ка будућности. Јер на нашој планети има још доста жедних крајева, који ће поћи примером овог совјетског града.

Какав то атомски реактор обезбеђује енергију потребну за покретање уређаја за дестилацију? Он ради с брзим неутронима и у току годину дана произведе више гори-

ва него што му је потребно. Звучи невероватно али је тачно јер ова врста реактора користи остатке неутрона који не учествују у даљој ланчаној реакцији разбијања језгра. Помоћу њих он може горијум и уран 238 да претвори у нови вештачки елемент плутонијум или уран 233, а они, опет, представљају изванредно погонско гориво. На тај начин све већу потребу за енергијом реактор може сам да покрива.

То је само један пример како човек може да реши многе своје проблеме захваљујући атомској енергији.

ЛАБОРАТОРИЈА „ЧАРОВНИ ПРУТИЋ“.

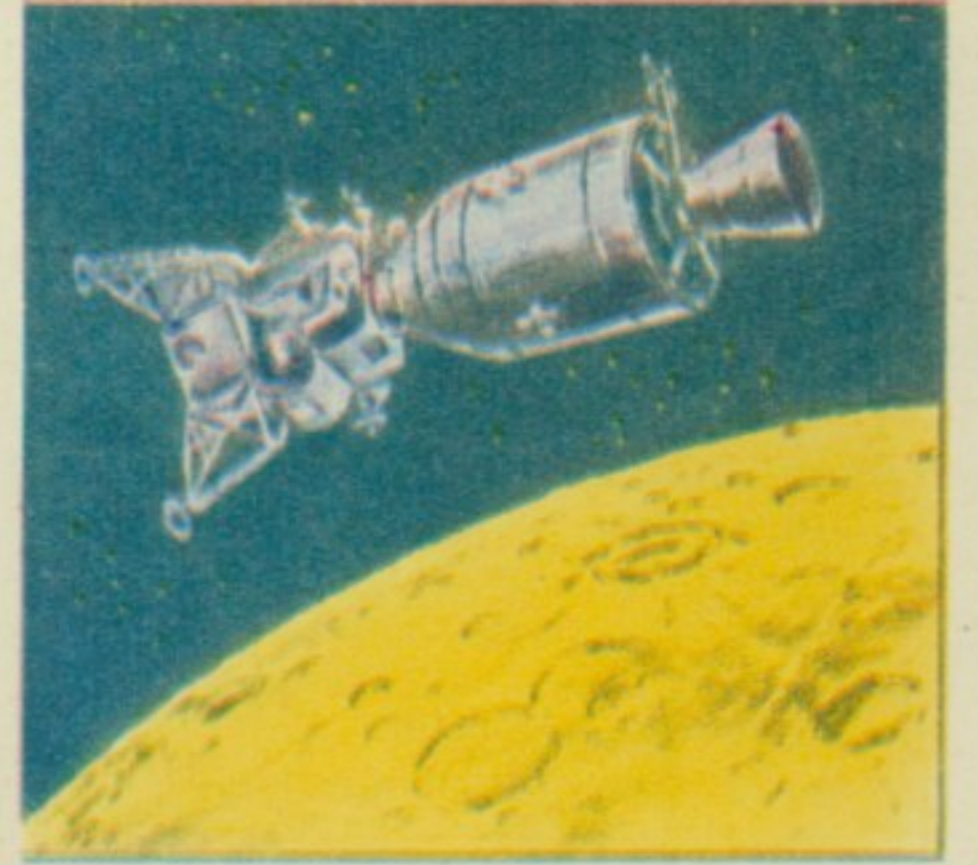
РЕНДГЕНСКИ СНИМАК ЗА 90 СЕКУНДИ

После шестомесечног проверавања у многим немачким болницама инсталирани су нови рендген-апарати познате фирме „Кодак“ помоћу којих се за свега 90 секунди може добити готов рендгенски снимак. Апарат није већи од машине за прање рубља. Захваљујући овом апарату, време за преглед тешко повређених пацијената сведено је на најмању меру. До сада је развијање филма и његово сушење трајало најмање пола часа.

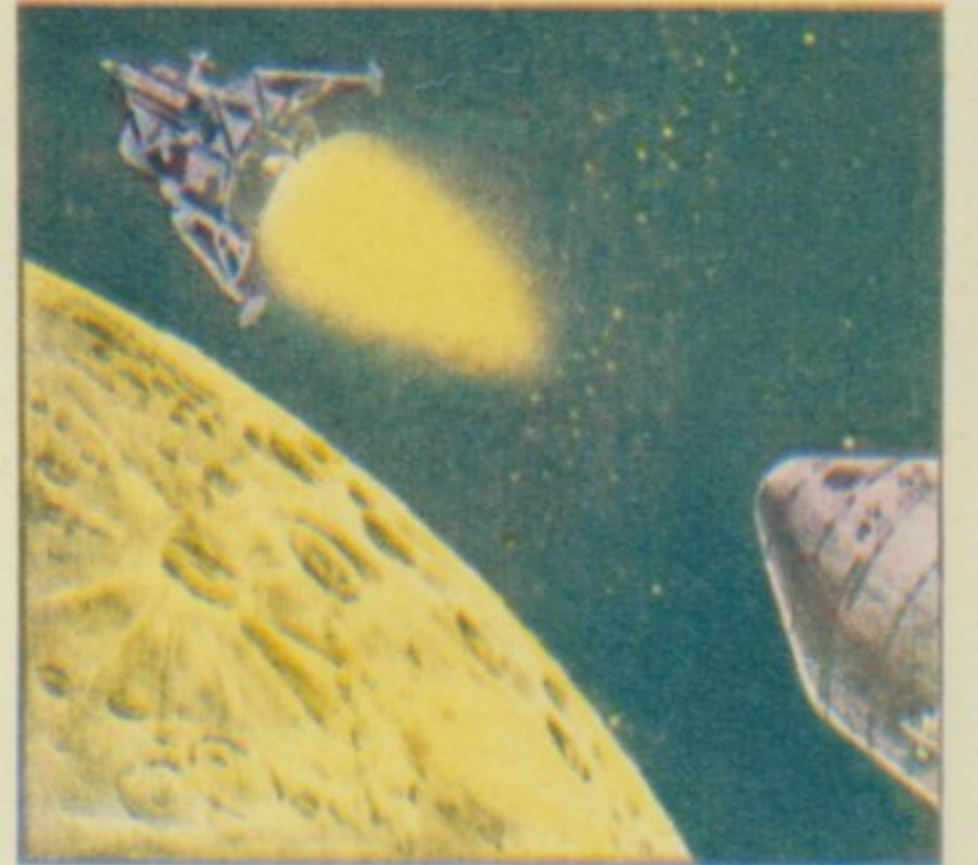

НА ВРАТИМА МЕСЕЦА

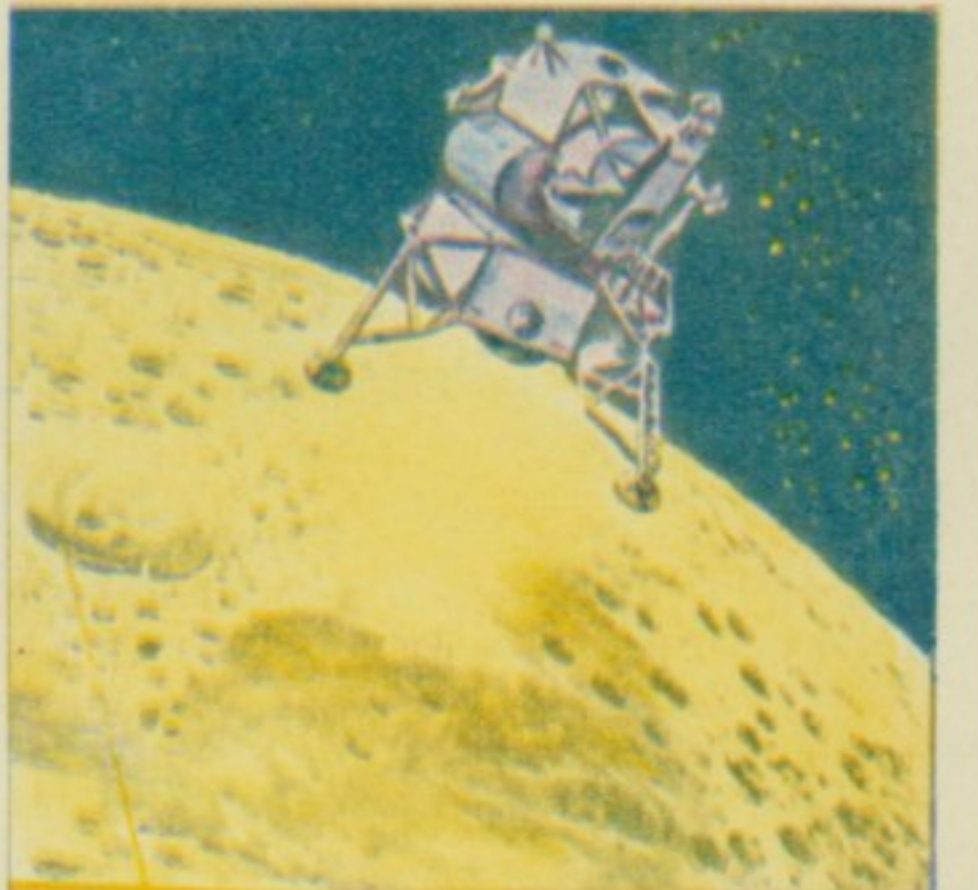
Научници више не сумњају да ће у најскоријој будућности пут на Месец бити остварен. Ево како ће, по њиховом мишљењу, изгледати само спуштање на Месец.

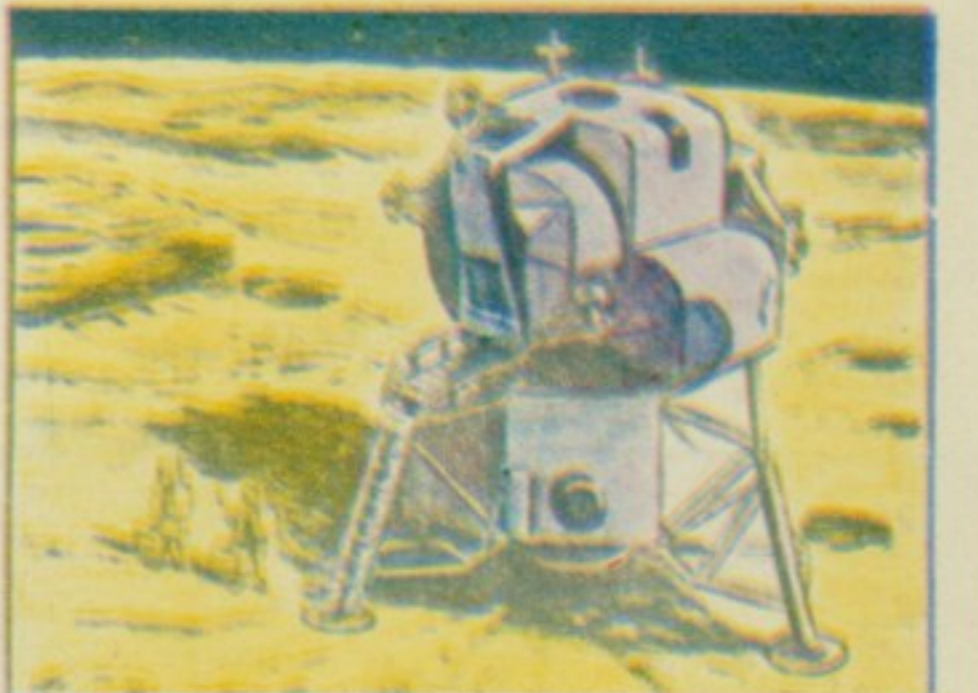
Последњи степен вишестепене ракете увешће нарочито возило у орбиту око Месеца.

Возило за Месец с астронаутима одваја се од ракете и самостално наставља лет.

Возило је спремно за пристајање на Месечеву површину. Нарочити ракетни систем за кочење омогућава меко спуштање.

Спуштање је успело. Астронаути напуштају возило да испитају најближу околину.

ПРИЈАТЕЉСКО УБЕЂИВАЊЕ

БРАЋА РОБИНЗОНИ

Било их је двојица, браћа Фредерик и Густав Столтенхоф из Ахена. Имали су снажне мишице, младост и одушевљење за пустиловине. Били су без посла и новца а пусто острво Тристан да Куња на југу Атлантика мамило је. Августа 1871. године са нешто хране, оружја и муниције у једној немачкој луци укрцали су се на китоловац који је пловио за јужна мора. Објаснили су капетану да на острву Тристан да Куња мисле да се задрже више година ловећи фоке и продајући њихово сушено месо и кожу. Када су се нашли наомак острва, капетан је сумњичаво завртео главом. Објаснио им је да на острву има око 150 рибара и да су негостољубиви према онима који желе да се баве ловом. Препоручио им је да изаберу острво с именом Неприступачно, око 30 километара јужно од Тристана да Куње. На њему нико никада није живео.

Браћа су прихватила предлог и 27. новембра 1871. напустила су амерички китоловац.

На неприступачном острву

Пред двојцом младића уздизале су се неприступачне острвске литице високе 400 метара. Таласи су се с риком ломили о стеновито подножје острва. Браћа су недалеко од обале почела да граде колибу и прекопавају земљиште за башту у којој ће засадити поврће. За јужна мора био је то почетак лета. Време суво и топло. Већ после недељу дана уредили су свој живот. Припремали су се да отпочну лов на фоке.

Одједном, људски гласови. Ко би то могао бити? Поскочили су и у правили поглед према пучини. Угледали су бродич крцат људима који је пристајао.

Када су дошљаци сазнали од браће да нису бродоломници, осмех добродошлице ишчезао је са њихових усана. Капетан је био у праву. Рекли су суво да и они долазе да лове фоке.

— Долазите из Европе? — упита Густав.

— Не. Ми смо с Тристана да Куње.

Суседи са Тристана удаљили су се без речи. Нису позвали браћу да им се придруже. Поставили су им само једно помало чудно питање: да ли су били на висоравни уврх литица.

Браћа су се бацила на посао. За мање од две недеље уловили су 19 фока. Међутим, висораван уврх литица није им давала мира. Шта ли се крије тамо?

Једног јутра одлучили су да се успну. Првих педесетак метара ишло је лако. Одатле се дизао стрм зид покривен дугачком травом. Како су се људи с Тристана пели? Решење је нашао Густав. Почео је да се хвата за густу траву, као за косу каквог цина. Корен траве је издржао. Међутим, било му је потребно више часова док није превалио свих 400 метара.

Чим је стигао до врха, Густав је ишчезао. Фредерик је стрпљиво чекао да његова глава поново изви-

ри из траве. Минути су му се чинили као часови. Прошло је пола часа. Да му се није нешто догодило? Одједном се Густова глава промолела као из облака.

Неочекивано откриће

— Знаш ли шта сам открио тамо горе? — смејао се он. — Козе и

Ипак су се договорили да се без обзира на ризик отисну чамцем до стазе и покушају да доведу што више коза и свиња. Када су стигли до увале где су дан раније оставили чамац, укочили су се од ужаса. Таласи су разбили чун о стене и он је потонуо.

Зимски таласи нису престајали да се разбијају о Неприступачно острво. Браћа Столтенхоф пала су у очајање. Од резерви остало им је само нешто кромпира и сољене рибе. Највише за месец дана. Узалуд-

свиње. Избројао сам 23 козе и 18 свиња!

Стока је за њих представљала спасоносни извор хране. Требало је само пронаћи лакши прилаз до ње. Дуго су на своме чамцу обигравали обале острва док далеко на западу нису пронашли једну стазу која је вијугајући водила ка врху.

Али, стази се могло прићи само кад је море било тихо, а то значи највише једанпут недељно. Зими, када риболов није могућ, биће одсечени од те спасоносне залихе. Да би себи олакшали приступ одлучили су да спале растиње и траву. На несрећу, ватра се проширила и сагорела бусење траве које им је омогућавало да се успну до литица. Изгубили су краћи пут до висоравни а како се зима ближила, био је то за њих тежак ударац.

но и беспомоћно упирали су поглед ка литицама.

У априлу Густав и Фредерик су упецали само дванаестак риба. Снага их је напустила. Готово повздан су лежали. Једне августовске ноћи зачули су чудне кораке око колибе. Као да их је нека војска опкољавала. Мада је био на ивици снаге, Густав је дохватио пушку и лампу. Брат га је пратио. Када су стигли до ивице жала, застали су без речи.

— Како им је пошло за руком да се искрцају? — муцао је Фредерик. Обузео их је неописив страх.

— Ми смо пријатељи! — повикао је Фредерик из свег гласа.

Никаквог одговора.

Густав је почео да узмиче. Кораци су се приближавали и постајали све јачи и бројнији. Држао је пушку на готовс. Не могавши да

савлада своје узбуђење он је у једном тренутку опалио.

— Фредерик, дођи, не плаши се! — викнуо је готово у истом тренутку Густав.

Осећање среће заменило је ужас који их је до тог тренутка обузмио. Острво је било преплављено пингвинима који су се неспретно гегали на кратким ногама! Хране је поново било у изобиљу. У септембру браћи се повратила снага.

Почетком октобра, кад је на јужним морима, рано пролеће, поново су их посетили са Тристана. Овог пута нису им упутили ни реч. Изгубили су се у правцу литице и следећег дана вратили натоварени тешким врећама. Снабдели су се месом.

Пошто су странци отпловили два брата су донела чврсту одлуку да тако не дочекају још једну зиму. Морали су се по сваку цену попети на висораван. Понели су одело, оружје и нешто хране. Нису више имали чамац па су пливали пуна три часа. Међутим, када су стигли на висораван схватили су да ту не могу остати. Живети у зеленилу, поред стоке, било би пријатније. Али, то би исто тако значило одрећи се основног циља њиховог боравка на острву, лова на фоке. Одлучили су да се Густав врати, лови фоке и обрађује башту а да Фредерик чува стоку. Договорено је да Фредерик свом брату спушта месо с врха литице.

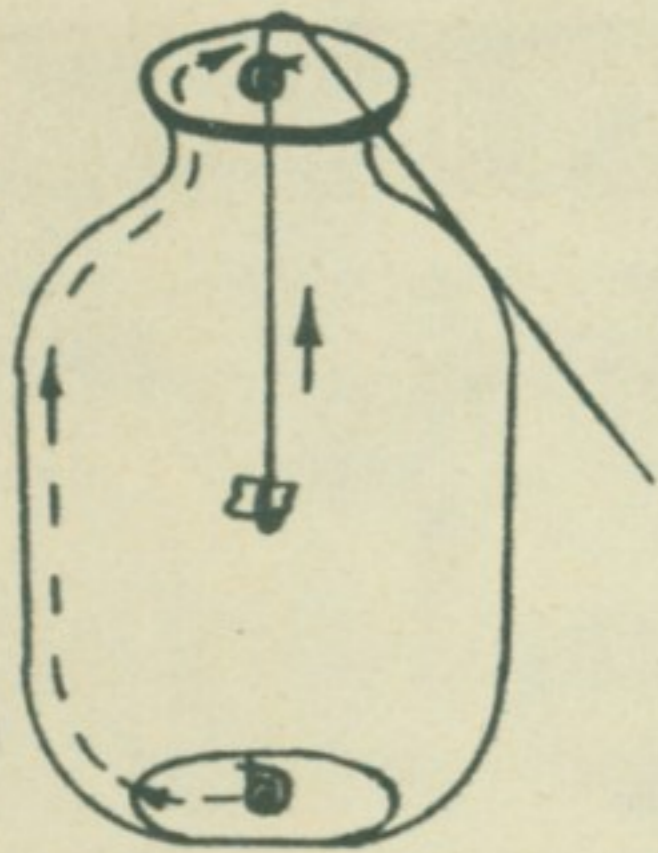
Узалудно чекање

После две недеље боравка на висоравни, браћа су се растала. Почео је живот који је утолико теже падао што су били потпуно усамљени. Крајем априла Густав је био изненађен што у договорено време није као обично угледао брата. И увече његов поглед се узалуд дизао према ивици литице. Сутрадан је почео да очајава. Припремио је оружје да пође до Фредерика иако је знао да га у случају болести или повреде не би могао да снесе.

У једном тренутку бадио је поглед на море: струја је носила неки велики предмет у правцу обале. Када га је боље загледао, обузела га је паника. Био је то велики кавез а у њему се налазило утопљено прасе. Схватио је да је Фредерик носећи кавез пао низ литицу. Претражио је пливајући и ронећи цео приобални појас али није нашао братовљево тело. Значи да је све готово. Више пута у току роњења помишљао је да зарони дубоко, у неповрат. Ипак се вратио на обалу и наставио да претражује. Касно увече, на најистуренијој тачки отока пронашао је Фредериково тело.

— Знао сам да ћеш доћи по мене — биле су једине речи које је исцрпени Фредерик изговорио.

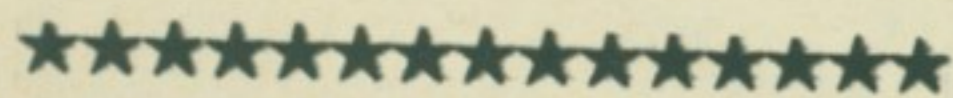
По подне 16. октобра 1873. године, после две године пакла и усамљености, првим бродом који је нашао крај острва запловили су у правцу домовине. Била је то њихова последња пустиловина.

ДОВИТЉИВИ ПУЖЕВИ

Размишљају ли пужеви? Недавно сам морао да се замислим над овим питањем — каже совјетски природњак Н. Сергејев.

Догодило се то овако. Нестало ми је хране за рибе и ја сам решио да се некако снађем и помогнем им. На бели конач везао сам парченце меканог кокошијег меса и спустио га у посуду у којој се поред рибице налазио и један пуж. Рибе су навалиле на месо. Покренуо се и пуж који је дотле непомично лежао на дну суда. Очигледно, и он би да се оследи. Полако је почео да се пење по зиду посуде све док није стигао до висине на којој се налазило парченце меса, али да га досегне није могао. Неко време је постојао ту као да размишља о томе како да дође до примамљивог залагаја. Затим је брзо почео да се пење увис по зиду према концу о који је било закачено месо. Кад је стигао до њега, подвукао је конач испод себе и почео да га вуче као кад ми вучемо ведро с водом из бунара. Комадић се све више приближавао пужу и — најзад је био његов. О: тада сваки пут кад би се комадић меса појавио у посуду, пуж је „не размишљајући“ полазио према концу и почињао да га вуче.

Калигулин црни хумор

Има шала од којих се човеку — кожа најези.

Сурови императори који су се смењивали на престолу древног Рима навикли су своје поданике да се ничему не чуде. Па ипак је Гај Калигула свакога дана изненађивао Римљане понеким својим поступком. Проливао је крв не трепнувши, рекло би се чак и радујући се, уживајући у томе.

Једном је на неком пиру Калигула разговарао са својим гостима о поезији (био је образован и начитан, то му се мбра признати). Изненада, прекинувши свог сабеседника у пола речи, цар је почео углас да се кикоће.

— Чему се то цезар изволео смејати? — заинтересовали су се гости.

— Помислио сам: довољан је један мој миг па да вам свима одрубје главе. И то ми је толико смешно...

НАЈ! НАЈ! НАЈ!

СВАКЕ НЕДЕЉЕ ДВЕ НАГРАДЕ
А НА КРАЈУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ
300.000 старих динара ЗА ЛЕТОВАЊЕ

ПАЖЊА:

овде ученици оцењују УЧИТЕЉЕ,
НАСТАВНИКЕ И
ПРОФЕСОРЕ

ИЗ УЧИТЕЉЕВОГ АРХИВА

Завршио се први светски рат и школске клупе опет су се напуниле. У њима су се нашли заједно и шестогодишњи дечаци и девојчице — девојчица је било неупоредиво мање — и дванаестогодишњаци који су за време рата, док су им се очеви борили на фронту и умирали од грознице на Крфу, били прави мали домаћини. Рат се завршио и они су сели у школске клупе, ниске и тесне за њих већ ижцикљале и прихватили се писаљке.

А када се школска година завршила, обукли су се лепо, најлепше што су могли, да би се сликали са својим учитељима.

Како ли би они сада оценили свога учитеља?

УЧЕНИЦИ! СВАКОГ ДАНА, ГОДИНАМА, ВАШИ УЧИТЕЉИ И НАСТАВНИЦИ ОЦЕЊУЈУ ВАС. А САДА, ПРУЖА ВАМ СЕ ПРИЛИКА — ВЕРОВАТНО ПРВИ ПУТ — ДА ВИ ОЦЕЊУЈЕТЕ ЊИХ.

УЧЕНИЦИ! ПОЧИЊЕ ЈЕДАН ЗАНИМЉИВ КОНКУРС. Опишите нам свог учитеља (учитељицу), наставника или професора кога највише волите. Сваке недеље објавићемо писмо једног ученика који буде доказао да је његов професор, наставник или учитељ најбољи, али не само у школи већ и у животу уопште. Испричајте нам који вас је догађај, његов поступак или гест уверио да је ваш наставник најбољи.

Наставнику, професору или учитељу о коме објавимо ваше писмо, као награду што га проглашавамо најбољим, поклонимо часопис са угравираним посве-

том за успомену. Поклонићемо часопис и вама ако ваше писмо буде објављено.

Али ово још није све. На крају школске године позваћемо читаоце да оцене који је од тих учитеља, наставника или професора по њиховом мишљењу НАЈ! НАЈ! НАЈ! НАЈБОЉИ! Њему, кога одаберу читаоци, послаћемо 300.000 старих динара за летовање. А читаоцима који буду гласали припремамо изненађење. Зато треба да већ од идућег броја пажљиво пратите ову рубрику.

УЧЕНИЦИ! УЗ ПИСМО О УЧИТЕЉИМА, НАСТАВНИЦИМА ИЛИ ПРОФЕСОРИМА ПОШАЉИТЕ НАМ И ФОТОГРАФИЈУ ЧИТАВОГ ВАШЕГ РАЗРЕДА НА КОЈОЈ СЕ ДОБРО ВИДИ НАСТАВНИК О КОМЕ ПИШЕТЕ. ОБЕЛЕЖИТЕ НА ФОТОГРАФИЈИ И СЕБЕ (X) ДА СЕ ЗНА КО ПИШЕ.

Писма шаљите: »ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ«, Цетињска I, за конкурс НАЈ! НАЈ! НАЈ! (Не заборавите фотографију)

БУФАЛО БИЛ ВАС ЗАБАВЉА, ПОУЧАВА И НАГРАЂУЈЕ

НАЈУЗБУДЉИВИЈЕ ПУСТОЛОВИНЕ БУФАЛА БИЛА, ЈУНАКА ДИВЉЕГ ЗАПАДА, НЕУСТРАШИВОГ БОРЦА ПРОТИВ ЗЛА И НЕПРАВДЕ, ОПИСАНЕ СУ У 23 РОМАНА. СВИТИ РОМАНИ ОБЈАВЉЕНИ СУ САДА У 9 КЊИГА, ИЛУСТРОВАНИХ У БОЈИ И У ТВРДОМ ПОВЕЗУ. ТО ЈЕ НАЛЕПША ЗБИРКА КЊИГА О БУФАЛУ БИЛУ! 2.200 СТРАНА, 80 СЛИКА У БОЈИ!

- 1) СВАКО КО КУПИ КОМПЛЕТ КЊИГА О БУФАЛУ БИЛУ ДОБИЈА БЕСПЛАТНО ШЕСТОМЕСЕЧНУ ПРЕТПЛАТУ НА „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, У ВРЕДНОСТИ ОД 44 НОВА ДИНАРА.
2. НА СВАКИХ 150 КУПАЦА ДОДЕЉУЈЕ СЕ БЕСПЛАТНО ПО ЈЕДНА РУЧНА РАДИО-СТАНИЦА ВОКИ-ТОКИ ПОНИ ЦБ 36, ЧИЈА ВРЕДНОСТ ИЗНОСИ 3.000 НОВИХ ДИНАРА! ОВУ НАГРАДУ МОГУ ДОБИТИ И ПОЈЕДИНЦИ И ШКОЛСКЕ БИБЛИОТЕКЕ И КЛУБОВИ РАДИО-АМАТЕРА. УКРАТКО: СВИ УЧЕСТВУЈУ У ИЗВЛАЧЕЊУ НАГРАДЕ.

ДОСАДАШЊИ ДОБИТНИЦИ ГЛАВНЕ НАГРАДЕ „ВОКИ-ТОКИ“

1 БАБИЋ ЈОВАН, референт за набавку,
ФОЈНИЦА код Сарајева

2 БАБИЋ МАРКО, инжењер,
БЕОГРАД, Алексе Ненадовића 7

МОЖДА СТЕ ВИ СЛЕДЕЋИ ДОБИТНИК

Да бисте се укључили у круг добитника, довољно је да поручите комплет од 9 књига о Буфалу Билу. Попуните читко поруџбеницу, дајте родитељима да је овере у својој радној организацији (ово само ако купујете на отплату, а кад се купује за готово, овера није потребна), затим налепите оверену поруџбеницу на дописну карту и пошаљите на адресу:

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

»ВУК КАРАЏИЋ«

БЕОГРАД — КРАЉЕВИЋА МАРКА 9.

Остало је наша брига: добићете књиге и бесплатну шестомесечну претплату на „Политикин забавник“. Истовремено бићете укључени у извлачење главног добитка: радио-станице ВОКИ-ТОКИ, која ће се на сваких 150 купца доделити извлачењем добитничког броја. Прво извлачење извршиће се чим стигне 150-та поруџбина, а резултат ћемо објавити у првом следећем броју Политикиног забавника. Друго извлачење обухвата купце по редоследу од 151 до 300, треће од 301 до 450 итд.

ПАЖЊА: Ако не желите да исецате поруџбеницу, да не кварите комплет Политикиног забавника, онда узмите дописну карту и тачно препишите на њу све што стоји у поруџбеници.

ПОРУЏБЕНИЦА (ЗАБАВНИК)

ПРИЈЕМНИ БРОЈ ЗА
НАГРАДУ ВОКИ-ТОКИ

Овим поручујем комплет од девет књига о Буфалу Билу, по цени од НД 225. — за комплет. Књиге ми пошаљите одмах, а њихову вредност исплатићу по пријему-поузећем, односно отплатићу у 10 рата по НД 22,50 (непотребно прецртати).

Презиме и име: _____

Занимање и адреса: _____

На исту адресу шаљите ми бесплатно „Политикин забавник“, за период од шест месеци.

Овера о запослењу
(само за купце на отплату)

Потпис купца и бр. личне карте

МП

(потпис)

ИЗ КАЗАХСТАНСКОГ НАРОДНОГ ХУМОРА

ПРЕГРШТ СОЛИ

У један дом дошао је гост. Домаћини су почели да припремају гозбу. Распирили су ватру на огњишту и ставили на њега котло с месом. А онда су се прихватили других послова.

Домаћин је скупљао грање.

Домаћица је месила тесто за погачу.

Кћер је сецкала лук.

Баба савете делила.

И тако је гост сам остао у јурти.

Мало касније у јурту је ушла домаћица. Пришла је котлу и бацила у њега прегршт соли.

Домаћица је изишла а ушла је кћерка. И она је пришла огњишту и у котло убацила прегршт соли.

Последња се догегала баба. И она је посолила месо.

Најзад су сели да обедују.

Пробала баба месо а оно — грко!

Пробала кћерка — неукусно!

Домаћица куснула — искривила је лице!

Домаћин је — пљунуо.

Зачудила се домаћица. Шта је сад ово? Зашто је месо прслано?

— Ја сам само једну прегршт соли ставила у котло — казала је баба.

— И ја само једну — зачудила се кћерка.

— А ја сам мислила да сте обе заборавиле на со, па сам и ја посолила месо — признала је домаћица.

— А ја — казао је гост — и ја сам ставио со у котло. „Хајде и ти — казао сам себи — додај мало соли. Изгледа да је у овој кући такав обичај: да свако посоли јело!“

КОРИСТ ОД ПУШЕЊА

Млади џигит дошао је да затражи савет од седобрадог мудраца.

— Оче, почео сам да пушим. Шта мислите, да ли је то корисно?

— Пушење је корисно из три разлога — одговори мудрац. — Прво, онај ко пуши никад не остари...

— Зашто?

— Зато што онај ко пуши и не успе да остари. Он умире сасвим млад. Друго, у дом пушача никад се не увуку попови.

— Зашто?

— Зато што се онај ко пуши по читаву ноћ преврће по постељи и кашље. Попови чују домаћинов кашаљ и далеко заобилазе његову кућу верујући да је он будан. Али то није све. Онога ко пуши пси никада не уједају?

— Зашто?

— Зато што пушач рано обогати и иде ослањајући се на штап. А штапа се, синко, плаши и најљући пас! Старац се лукаво осмехну а младић се замислио.

ЛЕЊИВАЦ

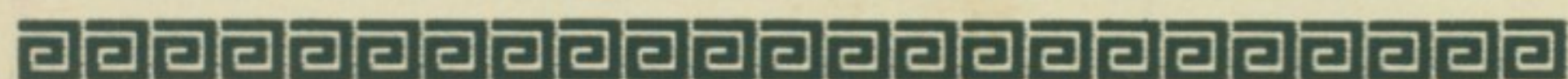
Ишао неки лењивац путем. Ишао, ишао, закачио ногом за један корен и бубнуо у прашину.

Устао је лењивац, отресао одело, и кренуо даље.

Ишао тако, ишао, опет се оклизнуо и колико је дуг и широк простро се по друму.

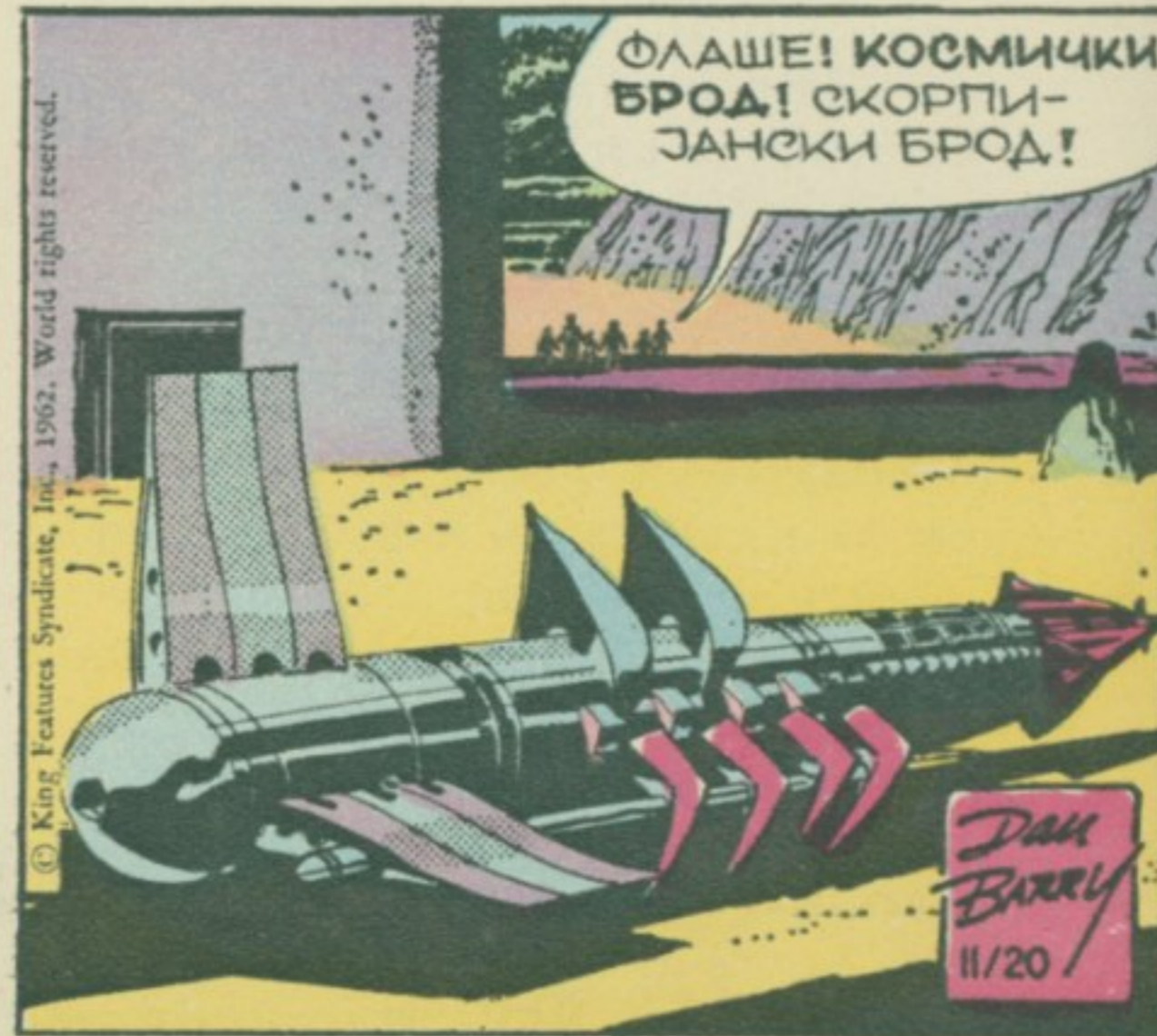
Сео лењивац на пут и мисли:

— Ех, да сам знао да ћу опет пасти, не бих се први пут ни подизао.

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЏОНИ ХАЗАРД

by FRANK ROSSIN

ГОСПОДАРУ,
НА ЕКРАНУ
СЕ ВИДЕ
РАТНИ БРОДОВИ!

ОДЛИЧНО! ХАРУНА,
ПОСТАРАЈ СЕ ДА
ДОБРО ВЕЖЕШ ОВО
ДВОЈЕ И СТРПАШ
ИХ У ПОДМОРНИЦУ!

ЗАМИШЉАЈУКИ СЕБЕ
КАО МОДЕРНОГ
ЏИНГИС КАНА,
САМУРАЈ ТАКАНА
ИМ ЈЕ ИЗЛОЖИО СВОЈ
САТАНСКИ ПЛАН
О ОСВАЈАЊУ СВЕТА...

НЕ ВРЕДИ НИ ДА ПО-
КУШАВАМ ДА МУ СЕ
СУПРОТСТАВИМ СНАГОМ...
МИСЛИ... МИСЛИ КАКО ДА
СЕ ИЗВУЧЕМО!

ОГРАБИВШИ ИХ КАО
ДВЕ БЕЖИВОТНЕ ЛУТКЕ,
ХАРУНА ЈЕ ПОНЕО ЏО-
НИЈА И ФЛЕЈМ НИЗА
СТЕПЕНИЦЕ...

КАКВО МЕСТО... КАКО
ДА СЕ ОСЛОБОДИМ...
ОВИ ЧАСОВНИЦИ...
ПОКРИВЕНИ СУ
СТАКЛОМ...

КОМАДИЊЕМ СТАКЛА ЏОНИ ЈЕ УСПЕО
ДА ПРЕСЕЧЕ КОНОПАЦ КОЈИМ СУ МУ
БИЛЕ ВЕЗАНЕ РУКЕ...

СТРПЉЕЊА, ФЛЕЈМ...
ОДМАХ ЋУ ТЕ ОСЛО-
БОДИТИ!

ШТА...
ПОДМОРНИЦА
ЗАРОЊАВА!

ФИЛМ ЈЕ ЈОШ УМЕТНОСТ

„Млада је била у црном“. То је име најновијег Трифоовог филма који је недавно завршен. Прича о главној јунакињи Цули Колер почиње на дан њеног венчања. Као и све младе и Цули је тога дана била сва у белом, узбуђена и срећна. Али, док су младенци силазили низ црквене степенице њен сан је прекинут на најсуровији начин. Вољени Дејвид, који је тренутак раније постао њен муж, убијен је хицем из пушке. Од тога часа, Цули ће живети само за освету. Годинама ће гонити, једног по једног, петорицу људи који су криви за Дејвидову смрт. Петога ће убити у затвору у који и сама доспева због ових убистава.

Оне који су видели досадашње Трифоове филмове неће зачудити избор теме. Овај тридесет шестогодишњи француски режисер није досад снимио ниједан свој филм који би лично на претходни. Сетимо их се јер су готово сви приказивани код нас: то су „400 удараца“, „Жил и Цим“, „Балавурдија“, „Пуцајте на пијанисту“, „Нежна кожа“ и последњи, који сад гостује у нашим биоскопима — „Фаренхајт 451“. Веома разноврсни филмови, од тешких потресних драма до комедија и научно-фантастичних идеја. Овог пута снимајући филм „Млада је била у црном“ инспирисао се истоименим романом америчког писца Виљема Ириша „Цули Колер“ да би направио филм у коме се криминална фабула преплиће са социјалним и психолошким анализама и њему својственом филозофијом о животу савременог човека.

На питање зашто снима тако различите филмове, Трифо одговара да снимање филмова за њега представља такав физички и моралан напор из којег излази потпуно исцрпљен, да му је неопходно освежење и предах. А тај предах он види у другој фабули, у другој врсти филма.

— Овај нови филм — каже режисер — не догађа се ни у одређеној земљи, ни у одређеном тренутку. Као и у претходна два, „Жил и Цим“ и „Фаренхајт 451“, он се догађа у за-

ЖАНА МОРО ЗА ВРЕМЕ СНИМАЊА ФИЛМА „МЛАДА ЈЕ БИЛА У ЦРНОМ“

ЦУЛИ КРИСТИ И ФРАНСОА ТРИФО НА ПРЕМИЈЕРИ ФИЛМА „ФАРЕНХАЈТ 451“, СНИМЉЕНОМ ПРЕМА ИСТОИМЕНОЈ НАУЧНО-ФАНАСТИЧНОЈ НОВЕЛИ РЕЈА БРЕДБЕРИЈА

мишљеној земљи и замишљеној ситуацији. Посебно ме је привукла фабула филма. То је криминални филм, али без гангстера и без полицајаца. За мене су важна људска осећања и то је домен у коме се крећем. Књиге које читам и о којима размишљам одмах замишљам као филм. Личности почињу да ме опседају и ја их се ослобађам тек кад снимим филм о њима. Због тога ми сиже филма није никакав проблем. Ја и сам радим на сценаријима, посебно на дијалозима. При том највише мислим на публику и њене могуће реакције. Филм „Млада је била у црном“ био је врло брижљиво припремљен, али то ме није спречило да и у току снимања вршим измене у сценарију.

Трифо је познат као веома савестан режисер који и од себе и од својих сарадника захтева веома много. Да ли то долази од страха да неће задовољити публику? Или из поштовања

према њој? Он сам каже да је у личном животу бојажљив и да у почетку није имао довољно сигурности ни у себе ни у односу на публику. Због тога је често тражио савете од својих пријатеља режисера: Годара, Ривета, Орела...

На њега је велики утицај извршио и Хичкок. Он то не крије. Али, ипак се, покретан својом стваралачком снагом увек враћа својим темама које су га раније опседале.

Сада снима неку врсту наставка филма „Четири стотине удараца“. Филм се зове „Украдени пољупци“. Наслов је узет из познате шансонне Шарла Тренеа „Шта је остало од наше љубави“, коју је овај написао још 1942. године. Главну улогу и овога пута игра исти онај дејак, чији се лик не заборавља, из филма „Четири стотине удараца“, Жан Пјер Лео.

Трифо је, како се види, веран својим омиљеним глумцима. Такав је случај био са Жаном Моро, која је била главна јунакиња у „Жилу и Циму“, а сад игра главну улогу и у филму „Млада је била у црном“.

Понекад Трифоу пребацују да се код њега осећа утицај америчког филма. На то он одговара: „Можда, али ја мислим да амерички и француски филм немају ничег заједничког. Кад се у Холивуду снима филм, мора да се испуни шема: жена таква и таква са човеком таквим и таквим, треба да учини ово или оно, плус акција која се одвија на одређен начин, плус хепенд. Насупрот томе француска кинематографија није оптерећена шаблонима. Она је још уметност...“

ЖАН ПЈЕР ЛЕО! СЕБАТЕ СЕ ТОГ ЛИКА И ИМЕНА ИЗ ФИЛМА „400 УДАРАЦА“ СА ПАРТНЕРКОМ КЛОД ЖАД У НАЈНОВИЈЕМ ТРИФООВОМ ФИЛМУ „УКРАДЕНИ ПОЉУПЦИ“.

ДЕЛФИН СЕЈРИГ, ГЛАВНА ЈУНАКИЊА ФИЛМА „УКРАДЕНИ ПОЉУПЦИ“ У РАЗГОВОРУ СА РЕЖИСЕРОМ ФИЛМА ФРАНСОА ТРИФООМ

АПРИЛ И

малечки

ЕКРАН

МИРЈАНИ САМАРЦИЋ ПРИПАЛА ЈЕ ЧАСТ ДА РЕЖИРА ПРВУ ДЕЧЈУ И, ИСТОВРЕМЕНО, ПРВУ ТЕЛЕВИЗИЈСКУ ЕМИСИЈУ УОПШТЕ КОЈУ ЈЕ ЕМИТОВАО СТУДИО БЕОГРАД

ставио га између јула и августа, да би летњи школски распуст био дужи.

Одушевљени овом идејом, остали чланови екипе са жаром су се латили посла. Режија је поверена Мирјани Самарцић, сценографија Драгољубу Лазаревићу, израда костима Мари Финци, а камерама су руководили Вуко Карановић, Миодраг Стефановић и Миле Стошић. Глумачки део екипе био је састављен од веома познатих имена: Северин Бијелић, Милан Срдоц, Брана Ђорђевић (сада доктор језичких наука), Бранко Ђорђевић („Дедица“ из емисија Лоле Ђукића), Душан Антонијевић и Љубица Секулић.

После емисије Милан Срдоц се готово срушио и дуго није могао да дође к себи од умора и исцрплености.

Нетремице у камеру

— Ипак, у свему томе, кад данас размишљам било је и много комичног — прича Мирјана Самарцић. — Посебно смешни били су глумци. Нашавши се први пут пред телевизијском камером, они су сматрали да све време треба да гледају у објектив! Муке сам имала док сам им објаснила да се морају понашати природно, као рецимо на позорници. Но, упркос томе, желећи да сами себе виде како изгледају на екрану, током емисије сваки час су радознано загледали у монитор у студију који је показивао шта се на сцени у том тренутку догађа.

По завршетку емисије, колеге из Загреба и Београда приредили су малу закуску која се претворила у право славље. Разуме се, једина тема разговора била је ТВ игра „Април и детективи“ и симпатије које су, већ на првом кораку, телевизијски људи из Београда освојили у главном граду Хрватске.

Али шта су вредели комплименти љубазних домаћина кад у Београду ову емисију нико није могао да види! Поред тога што је тада било врло мало ТВ пријемника, нису постојали ни релеји и све се свело само на причу коју су са пуно маште и узбуђења глумци, редитељ и остали сарадници причали својим суграђанима.

Тек неколико месеци касније, септембра 1958. ТВ игра „Април и детективи“ поновљена је и у Београду, кад је Студио добио уређаје за емитовање. Тако је овој симпатичној емисији припала част да постане, истовремено, и прва дечја ТВ емисија која је изведена у Београду.

Цео студио путује

— Узбуђење које је обузело све чланове телевизијског Студија Београд никад нећу заборавити — сећа се, с осмехом, редитељ је емисије Мирјана Самарцић. — Био је то први покушај, први корак и сви су осећали огромну одговорност. О телевизији и њеној техници и особености нико није знао готово ништа, али смо сви жарко желели да овај пионирски посао успе.

Два дана пре него што ће почети снимање емисије, из Београда је у Загреб кренуо готово целокупан персонал Студија Београд, с директором телевизије на челу. Нико није хтео да пропусти јединствену прилику да постане сведок овог историјског догађаја.

Један дан трајало је такозвано „кадрирање“ (увежбавање), а сутра дан увече екипа је прешла у студио. И редитељу и глумцима ноге су се просто тресле од страха, јер у то време није постојала трака на коју би се претходно снимила емисија, већ је све ишло „наживо“, то јест — право у етар!

Тада се догодила прва непријатност: глумац Милан Срдоц, непосредно пред почетак емисије, изненада је оболео!

Паника је захватила све. Шта сад! Није се могло ни помислити на то да га неко замени, још мање да се његова улога избрише из текста. Неколико сати трајала је неизвесност и на свим уснама лебдело је питање: да ли ће Срдоц ипак моћи да изиђе на сцену?

Свестан и сам да другог излаза нема, Срдоц се, на крају, ипак придигао и уз натчовечанске напоре успео да одигра своју улогу. Да би све било још теже, његова улога је предвиђала да стално пузи, шуња се или изводи неке скокове, што је захтевало од глумца много снаге.

ГЛУМАЦ СЕВЕРИН БИЈЕЛИЋ ТУМАЧИО ЈЕ ГЛАВНУ УЛОГУ У ПРВОЈ ТВ ИГРИ „АПРИЛ И ДЕТЕКТИВИ“

ДЕТЕКТИВИ

Шеснаести април за телевизијски Студио Београд представља изванредно значајан датум. Тога дана, тачно пре десет година, изведена је прва емисија и, на тај начин, обележен је почетак једне нове уметности и, још више, једног новог, веома важног, вида живота у нас.

Али, то није све. Тај дан у ствари је посебан празник и за сву децу Југославије. Јер прва емисија Студија Београд, стицајем околности, истовремено је — прва дечја емисија изведена на нашим малим екранима. Та емисија, која ће ући у историју нашег културног живота, звала се „Април и детективи“.

Београд у Загребу

У то време — априла 1958. године — Студио Београд постојао је само формално! Известан број људи био је запослен, извршена је подела по секторима, али није било оног најважнијег — емисионе станице, уређаја који би емитовали програм на малом екрану. Због тога се, кад је

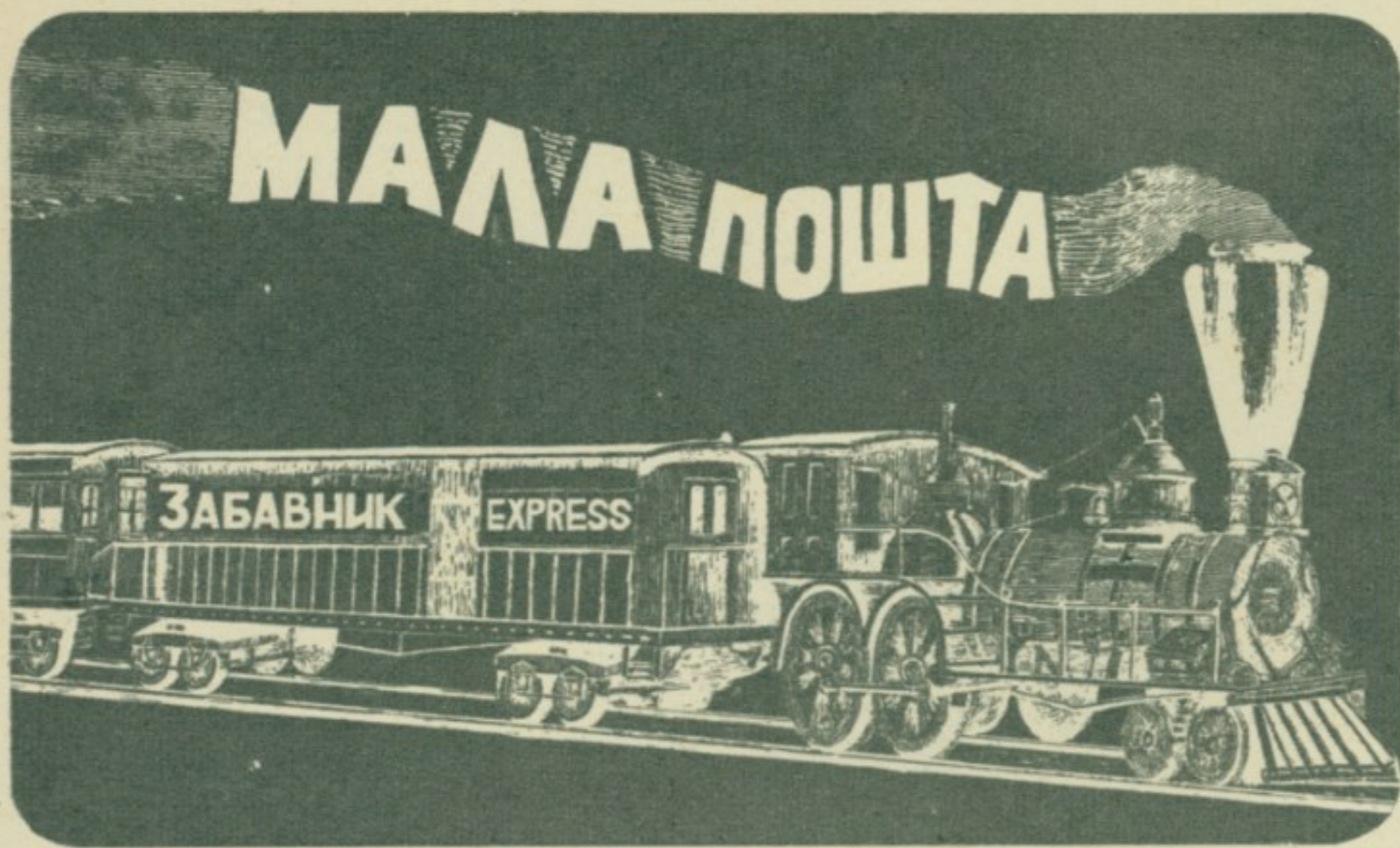
одлучено да Студио Београд припреми своју прву емисију, поставило питање: како и где је емитовати.

Избор је, разуме се, могао пасти једино на Загреб, који је у то време већ располагао неком врстом студија. Додуше, ни издалека таквим какав данас имају Београд, Загреб и Љубљана, али ипак студијем који је могао емитовати програм. За оно време кад је у целој земљи постојало можда свега неколико стотина телевизора и то је било нешто.

Загребчани су с одушевљењем прихватили предлог својих колега из Београда да им помогну у извођењу прве емисије, и, захваљујући томе, одмах је образована екипа, која је у Београду почела припреме.

Писац текста, Душица Манојловић, одлучила је да напише једну веселу телевизијску игру, коју је назвала „Април и детективи“. Заплет је био у томе што је неко открио да је — не зна се како — нестао месец април! Окупили су се детективи да реше овај замршен случај и, после дугог трагања, најзад је утврђено да је април украо син шефа метеоролошке станице и

БУДУЋИ АРХЕОЛОГ

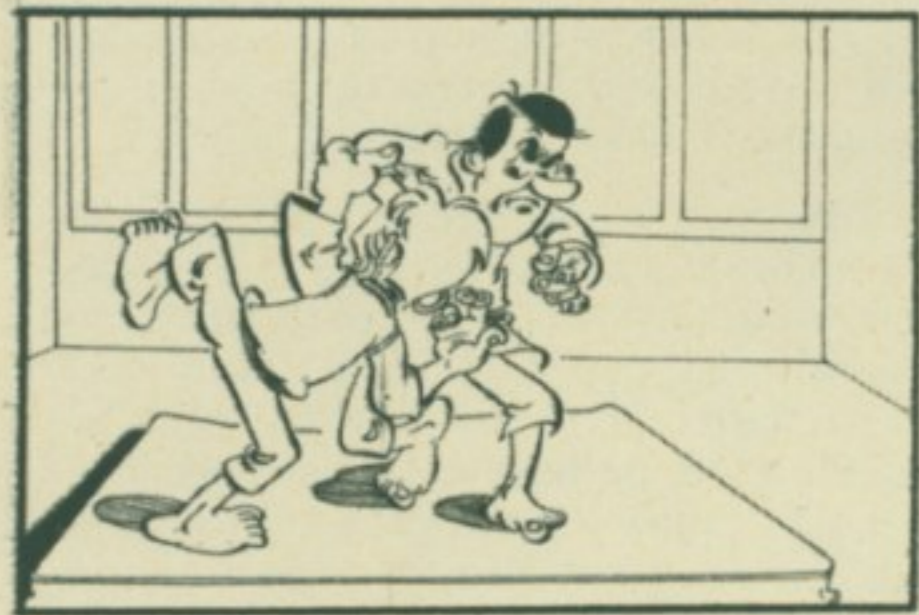
Хтео бих да будем археолог али не знам у какву школу треба да се упишем. Молио бих вас да ми дате ближа обавештења о тој школи.

Драган
Нови Сад

Не постоји средња школа за археологе, једино после завршене средње школе можете да се упишете на Филозофско-историјски факултет, грана археологија.

ЦИЈУ-ЦИЦУ

У једном од прошлих бројева објавили сте да Драган Лаковић влада вештином званом цију-цицу. Мо-

лио бих вас да ми одговорите каква је то вештина.

Ненад Петровић
Београд

Цију-цицу је јапанска вештина самоодбране без употребе оружја. Састоји се из разних грифова и захвата за самоодбрану. Распрострањена је као национални спорт — борбе, у Јапану.

НЕСРЕЋНА САМ

Имам правилне црте лица али сам несрећна јер су ми уши велике. Зато бих вас молила да ми одговорите где се у Београду врше пластичне операције, колико времена се мора остати у болници.

Ксенија

Морате се обратити Одељењу за пластичну хирургију при Војномедицинској академији, Звечанска 9. Скрећемо вам пажњу да ви лично тамо треба да одете да они виде шта треба да се ради а пошто имају много посла, често се чека и неколико месеци пре но што се приступи операцији. Зато треба раније да се пријавите.

ДОПИСИВАЊЕ С ПИОНИРИМА СССР

Први пут почела сам да те читам кад си се појавио у новом руху. И раније сам те читала али не редов-

но, јер ниси долазио у моје село. Задовољна сам тобом и много ми се допадаш. А сада једна молба: пионери из СССР-а шаљу своје адресе у готово све дечје часописе у Југославији. Да ли бих ја могла да пошаљем своју адресу у СССР и да буде објављена у неком дечјем часопису. Ако имам шансе, молим те пошаљи ми адресу неког совјетског часописа.

Радмила Давидовић
Брестовац

Драго нам је што вам се допада наш лист. Што се тиче ваше молбе ми вам шаљемо адресу дечјег листа „Пионер“ који издаје лист „Правда“ Москва, ул. Правде, дом 24, па се њима лично обратите и пошаљите вашу адресу.

Уједно одговарамо и нашем читаоцу Милану Милановићу, Крушевац, који је такође тражио адресу неког листа из СССР-а.

МОЖЕ ЛИ СЕ ЖИВЕТИ ОД СПОРТА

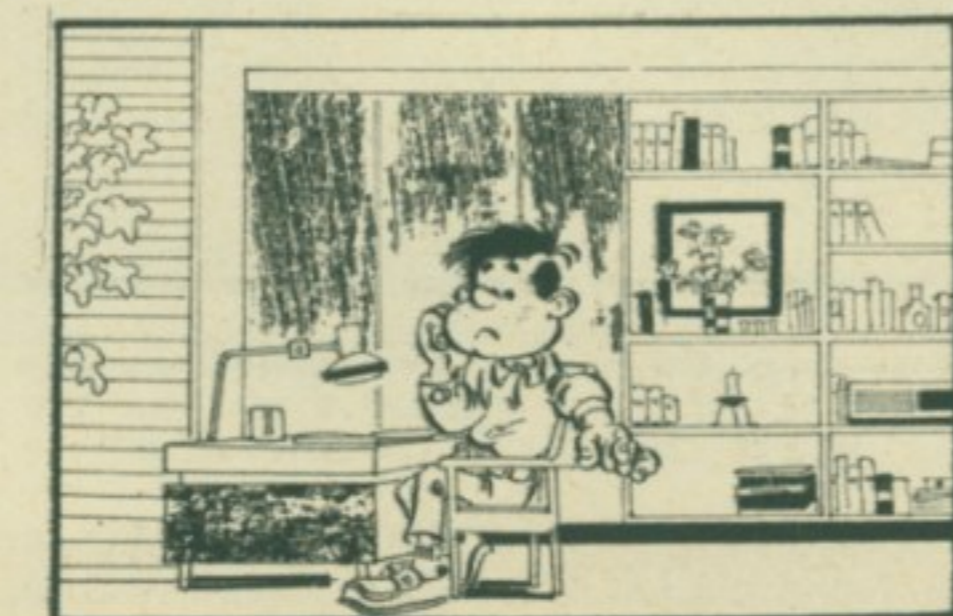
Ове године завршавам основну школу желела бих да се посветим спорту. Молим вас одговорите ми: Да ли се и други спортови, сем фудбала плаћају и да ли се може живети од спорта?

Читатељка из унутрашњости

Пре свега спорт је користан за физички развој организма, нарочито младих и не бисмо се сложили с тим што мислите и на материјалну корист од спорта. Пошто желите да се бавите спортом треба прво да се упишете у неки спортски клуб у вашем месту, где бисте се определили за једну грану спорта. То је засад једини пут. Тек кад постигнете значајнији успех у некој спортој дисциплини, јавите нам се па ћемо вам дати одређенији одговор.

ПОМОЗИМО ДУШАНУ

Драги Забавниче,
Ученик сам VI разреда основне школе и добио сам задатак да скупим маркике и страни новац свих

свама света. Ја вас молим да обавите моје писмо да би ми ваши читаоци помогли.

Душан Голубовић
Ул. Хајдук Вељково
сокаче 35, Кнежевац
код Београда

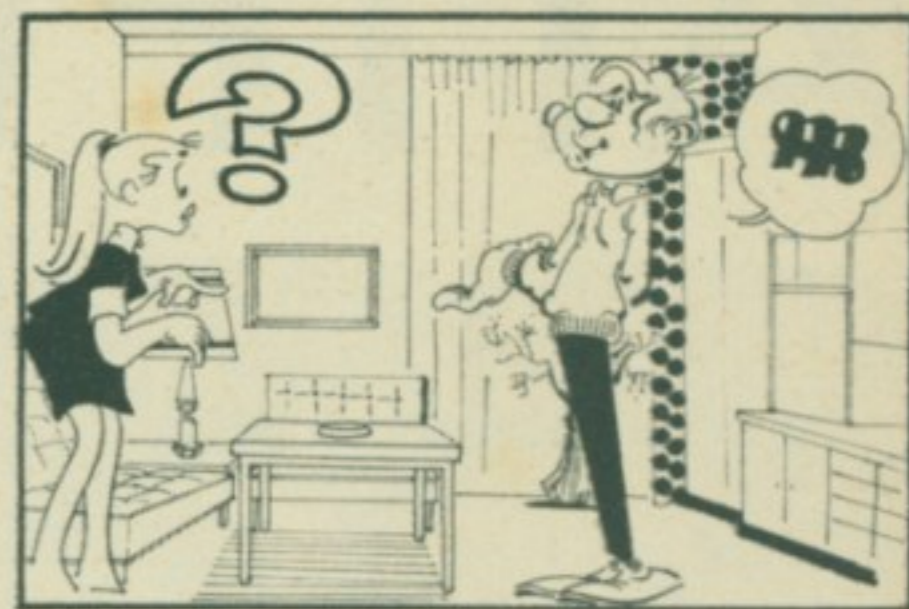
Штампајући ваше писмо желимо вам да успете у прикупљању маркица и страног новца.

ФУДБАЛСКИ СУДИЈА

Драги Забавниче,
Желео бих да postanем фудбалски судија. Да ли постоје школе или курсеви и колико траје школовање? Какве су квалификације потребне?

Милан Ђирић
село: Г. Бањани

Треба да се обратите најближој судијској организацији да вас она уведе у списак заинтересованих за фудбалске судије. Што се тиче школе она не постоји, већ се посећују курсеви за обучавање фудбалских судија. По завршеном курсу полага се испит из правила фудбалске игре.

КАКО САВЛАДАТИ СТЕНОГРАФИЈУ

„Политиким забавник“ одавно читам зато се њему обраћам да ми помогне. Интересује ме где могу да научим стенографију. Колико сам сазнао то је у ствари писање помоћу неке азбуке која омогућава хватање говора на састанцима и слично.

Матеја Јањевак
Ниш

Први уџбеник стенографије појавио се још 1588. године, а проналазач првог система стенографије био је др Тимоти Брајт. Његова књига је носила назив „Знаковница — вештина кратког брзог и тајног писања знацима“. Како већ и сам назив каже — стенографија је вештина кратког и брзог писања и то посебним знацима. Прво се уче слова, затим уплитање тих слова, најзад скраћенице. Помоћу стенографије можете лако пратити говоре, предавања и слично. Уколико савладате стенографију, сасвим лако можете писати и 120 речи у минути, док рекорд износи далеко више. У књижаарама се могу набавити уџбеници стенографије па вам препоручујемо да за почетак купите један. Осим тога при радничким универзитетима у свим већим местима наше земље често се организују курсеви за стенографе па је то вероватно пракса и у вашем граду.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Скупљам салвете, значке и разгледнице и желео бих да их размењујем са друговима и другарицама. **Војислав Сележан**, Доситеја Обрадовића 26, Зрењанин.

Желела бих да преко ваше рубрике „Тражимо пријатеља“ упознам девојчицу из СССР. Идем у VII разред и имам 13 година. Размењивала бих салвете и марке. **Биљана Трпковић**, ул. Танаска Рајића 21, Прокупље.

Волела бих да се дописујем са девојчицом из Југославије која има 14 година. Идем у седми разред. СССР, Источно-казахстанска област (ВКО), Уланскиј рејон, село Ленинка, Червоних Вити.

Жеља ми је да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Волим спорт, музику, књижевност и архитектуру. Навијам за „Дрвену звезду“. Имам 13 година. **Младен Петковић**, з. п. Милићи, БиХ.

Зовем се Маријана, имам 16 година, ученица сам првог разреда гимназије. Размењивала бих фотографије глумца, певача и разгледнице. **Mariana Popa**, str. V. Babes br. 18, Oraş Sînnicolaul Mare, Judet Timiş, R. S. Romania.

Имам 20 година и желео бих да ми се јаве другови и другарице који воле спорт, бит-музику и путовања. **Бесим Мутапчић**, ул. Ганибеговића 33, Зеница.

Скупљам салвете, цепене марамице, фотографије глумца и обожавам бит-музику. Имам 14 година. Сви који желе да се дописују нека ми се јаве на адресу: **Милица Шаренац**, VIII а О. ш. „Алекса Шантић“, Сечањ, Банат.

Имам 18 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. **Разма Поповска**, С. З. У. „Бора Цони“, Богданци.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Совјетског Савеза и наше земље. **Љиљана Спасојевић**, село Мршаљ, Велика Плана, Прокупље.

Молим вас, драга редакцијо, да ми пошаљете адресу неког дечака из Југославије. Ја сам ученица петог разреда, В. К. О. Лениногорск, ул. Коминтерна дом 14 — **Дјусјуканов Н.**

Зовем се Хелга Станила, имам 17 година и желим да се дописујем са девојкама и младимима из Југославије. **Helga Stanila**, Oraş Sînnicolaul Mare, str. Stadionului № 26 — Judet Timiş, R. S. Romania.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 12 година. Скупљам салвете, марке и разгледнице. **Јованка Хрговић**, Сремска Каменица, улица Ј. Ј. З. бр. 2.

УКЛЕТА ХОРДА

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЧ ЧУЛИ ДА...

● Лењина библиотека у Москви сматра се највећом библиотеком на свету. У њој је сакуп-

љено више од 20 милиона књига, поред разних научних сепарата и брошура.

● врхунски певачи могу читавих 55 секунди да певају не удахну-

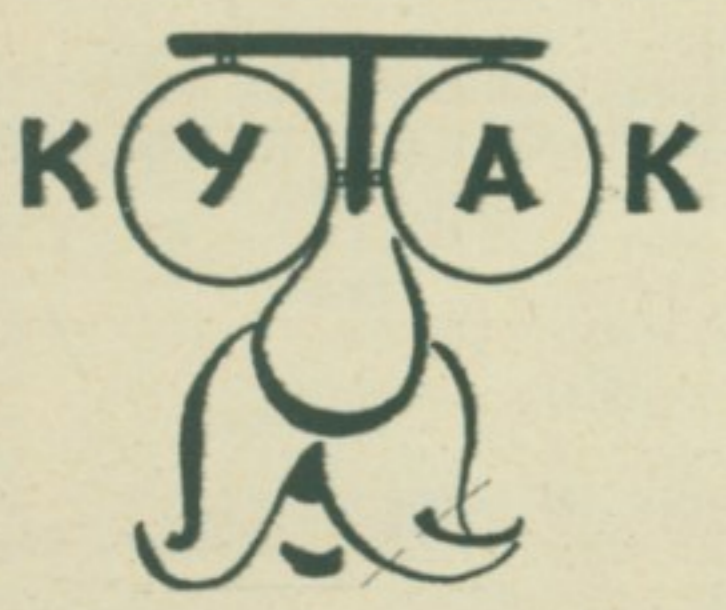

вши ваздух, док је код обичних људи та граница знатно нижа и износи највише 35 секунди.

● М. Сиртуа, пензионисани чувар пруге, који живи у близини

француског града Лиможа, прогласио је себе шампионом у убијању змија. Наиме, за 50 година убио је око 70.000 отровних змија а да га при том ниједна никад није ујела.

ВЕСЕЛОГ архивара

Треба се родити

Белики пијаниста Антон Рубинштајн приредио је једном концерт само за једног слушаоца: велику кнегињу Јелену Павловну, блиску рођаку цара Николаја I. После концерта домаћица је повела с музичарем високопаран разговор:

— Драги господине Рубинштајн — проговорила је с висине — неки тврде да се пијанисте рађају. Да ли је то тачно?

— Сасвим тачно, ваша висости — одговорио је Рубинштајн. — Немогуће је свирати на клавиру ако се претходно човек не роди.

НЕПОЖЕЉНА ВРЕДНОЋА

Барон Огист Луј Коши, аутор многих научних радова из области математике, одликовао се изванредном радном способношћу. Читав низ година он је сваке седмице подносио Парској академији по један нов научни чланак. Најзад је чланове академије издало стрпљење и они су изгласали закон: сваки члан академије имао је право да у току године објави строго ограничен број радова. Ниједан преко тог дозвољеног броја.

КАД СЕ УМОРИТЕ ОД УЧЕЊА

НАПРАВИ САМ

ВАТРЕНА ЈЕДРА

Енглески децаци воле да граде бродиче с реактивним моторима. Неколико таквих модела објављено је у часопису „Игл“ („Орао“); преносимо их и саветујемо вам да и сами покушате да их направите. Узмите једно обично кокошје јаје, пробушите на две супротне стране и извучите садржину. Затим га напуните водом и добро затворите предњи отвор. Сада јаје учврстите на два жичана сталка постављена на палуби брода и запалите испод њега свећу. Вода ће проврети, пара ће пробити напоље и — реактивна снага покренуће бро-

дић напред. Да би опит боље успео, потребно је да лађица буде што је могуће лакша.

А овакав мотор (цртеж бр. 2) — сигурно још нисте видели: једно од фолије и упућена свећа. Ако је лађица довољно лака и ако се добро одаберу све размере, бродич с оваквим мотором заплочиће лагано по води. Покушајте да објасните каква сила покреће бродич. Уколико ни после размишљања не успете да проникнете у његову „тајну“, обратите се за помоћ свом наставнику физике.

ЗА ЉУБИТЕЉЕ МУЗИКЕ

Наш илустратор желео је да провери ваше знање из музике и нацртао је овај оркестар. Можете ли на основу покрета тела и руку шесторице музичара да погодите у који од инструмената сваки од њих свира.

Одговор:

Музичар под а је свирач под а и б = ц; 1 = д; 2 = е; 3 = ф; 4 = г; 5 = д; 6 = з; 7 = л; 8 = м; 9 = н; 10 = њ; 11 = њ; 12 = њ; 13 = њ; 14 = њ; 15 = њ; 16 = њ; 17 = њ; 18 = њ; 19 = њ; 20 = њ; 21 = њ; 22 = њ; 23 = њ; 24 = њ; 25 = њ; 26 = њ; 27 = њ; 28 = њ; 29 = њ; 30 = њ; 31 = њ; 32 = њ; 33 = њ; 34 = њ; 35 = њ; 36 = њ; 37 = њ; 38 = њ; 39 = њ; 40 = њ; 41 = њ; 42 = њ; 43 = њ; 44 = њ; 45 = њ; 46 = њ; 47 = њ; 48 = њ; 49 = њ; 50 = њ; 51 = њ; 52 = њ; 53 = њ; 54 = њ; 55 = њ; 56 = њ; 57 = њ; 58 = њ; 59 = њ; 60 = њ; 61 = њ; 62 = њ; 63 = њ; 64 = њ; 65 = њ; 66 = њ; 67 = њ; 68 = њ; 69 = њ; 70 = њ; 71 = њ; 72 = њ; 73 = њ; 74 = њ; 75 = њ; 76 = њ; 77 = њ; 78 = њ; 79 = њ; 80 = њ; 81 = њ; 82 = њ; 83 = њ; 84 = њ; 85 = њ; 86 = њ; 87 = њ; 88 = њ; 89 = њ; 90 = њ; 91 = њ; 92 = њ; 93 = њ; 94 = њ; 95 = њ; 96 = њ; 97 = њ; 98 = њ; 99 = њ; 100 = њ; 101 = њ; 102 = њ; 103 = њ; 104 = њ; 105 = њ; 106 = њ; 107 = њ; 108 = њ; 109 = њ; 110 = њ; 111 = њ; 112 = њ; 113 = њ; 114 = њ; 115 = њ; 116 = њ; 117 = њ; 118 = њ; 119 = њ; 120 = њ; 121 = њ; 122 = њ; 123 = њ; 124 = њ; 125 = њ; 126 = њ; 127 = њ; 128 = њ; 129 = њ; 130 = њ; 131 = њ; 132 = њ; 133 = њ; 134 = њ; 135 = њ; 136 = њ; 137 = њ; 138 = њ; 139 = њ; 140 = њ; 141 = њ; 142 = њ; 143 = њ; 144 = њ; 145 = њ; 146 = њ; 147 = њ; 148 = њ; 149 = њ; 150 = њ; 151 = њ; 152 = њ; 153 = њ; 154 = њ; 155 = њ; 156 = њ; 157 = њ; 158 = њ; 159 = њ; 160 = њ; 161 = њ; 162 = њ; 163 = њ; 164 = њ; 165 = њ; 166 = њ; 167 = њ; 168 = њ; 169 = њ; 170 = њ; 171 = њ; 172 = њ; 173 = њ; 174 = њ; 175 = њ; 176 = њ; 177 = њ; 178 = њ; 179 = њ; 180 = њ; 181 = њ; 182 = њ; 183 = њ; 184 = њ; 185 = њ; 186 = њ; 187 = њ; 188 = њ; 189 = њ; 190 = њ; 191 = њ; 192 = њ; 193 = њ; 194 = њ; 195 = њ; 196 = њ; 197 = њ; 198 = њ; 199 = њ; 200 = њ; 201 = њ; 202 = њ; 203 = њ; 204 = њ; 205 = њ; 206 = њ; 207 = њ; 208 = њ; 209 = њ; 210 = њ; 211 = њ; 212 = њ; 213 = њ; 214 = њ; 215 = њ; 216 = њ; 217 = њ; 218 = њ; 219 = њ; 220 = њ; 221 = њ; 222 = њ; 223 = њ; 224 = њ; 225 = њ; 226 = њ; 227 = њ; 228 = њ; 229 = њ; 230 = њ; 231 = њ; 232 = њ; 233 = њ; 234 = њ; 235 = њ; 236 = њ; 237 = њ; 238 = њ; 239 = њ; 240 = њ; 241 = њ; 242 = њ; 243 = њ; 244 = њ; 245 = њ; 246 = њ; 247 = њ; 248 = њ; 249 = њ; 250 = њ; 251 = њ; 252 = њ; 253 = њ; 254 = њ; 255 = њ; 256 = њ; 257 = њ; 258 = њ; 259 = њ; 260 = њ; 261 = њ; 262 = њ; 263 = њ; 264 = њ; 265 = њ; 266 = њ; 267 = њ; 268 = њ; 269 = њ; 270 = њ; 271 = њ; 272 = њ; 273 = њ; 274 = њ; 275 = њ; 276 = њ; 277 = њ; 278 = њ; 279 = њ; 280 = њ; 281 = њ; 282 = њ; 283 = њ; 284 = њ; 285 = њ; 286 = њ; 287 = њ; 288 = њ; 289 = њ; 290 = њ; 291 = њ; 292 = њ; 293 = њ; 294 = њ; 295 = њ; 296 = њ; 297 = њ; 298 = њ; 299 = њ; 300 = њ; 301 = њ; 302 = њ; 303 = њ; 304 = њ; 305 = њ; 306 = њ; 307 = њ; 308 = њ; 309 = њ; 310 = њ; 311 = њ; 312 = њ; 313 = њ; 314 = њ; 315 = њ; 316 = њ; 317 = њ; 318 = њ; 319 = њ; 320 = њ; 321 = њ; 322 = њ; 323 = њ; 324 = њ; 325 = њ; 326 = њ; 327 = њ; 328 = њ; 329 = њ; 330 = њ; 331 = њ; 332 = њ; 333 = њ; 334 = њ; 335 = њ; 336 = њ; 337 = њ; 338 = њ; 339 = њ; 340 = њ; 341 = њ; 342 = њ; 343 = њ; 344 = њ; 345 = њ; 346 = њ; 347 = њ; 348 = њ; 349 = њ; 350 = њ; 351 = њ; 352 = њ; 353 = њ; 354 = њ; 355 = њ; 356 = њ; 357 = њ; 358 = њ; 359 = њ; 360 = њ; 361 = њ; 362 = њ; 363 = њ; 364 = њ; 365 = њ; 366 = њ; 367 = њ; 368 = њ; 369 = њ; 370 = њ; 371 = њ; 372 = њ; 373 = њ; 374 = њ; 375 = њ; 376 = њ; 377 = њ; 378 = њ; 379 = њ; 380 = њ; 381 = њ; 382 = њ; 383 = њ; 384 = њ; 385 = њ; 386 = њ; 387 = њ; 388 = њ; 389 = њ; 390 = њ; 391 = њ; 392 = њ; 393 = њ; 394 = њ; 395 = њ; 396 = њ; 397 = њ; 398 = њ; 399 = њ; 400 = њ; 401 = њ; 402 = њ; 403 = њ; 404 = њ; 405 = њ; 406 = њ; 407 = њ; 408 = њ; 409 = њ; 410 = њ; 411 = њ; 412 = њ; 413 = њ; 414 = њ; 415 = њ; 416 = њ; 417 = њ; 418 = њ; 419 = њ; 420 = њ; 421 = њ; 422 = њ; 423 = њ; 424 = њ; 425 = њ; 426 = њ; 427 = њ; 428 = њ; 429 = њ; 430 = њ; 431 = њ; 432 = њ; 433 = њ; 434 = њ; 435 = њ; 436 = њ; 437 = њ; 438 = њ; 439 = њ; 440 = њ; 441 = њ; 442 = њ; 443 = њ; 444 = њ; 445 = њ; 446 = њ; 447 = њ; 448 = њ; 449 = њ; 450 = њ; 451 = њ; 452 = њ; 453 = њ; 454 = њ; 455 = њ; 456 = њ; 457 = њ; 458 = њ; 459 = њ; 460 = њ; 461 = њ; 462 = њ; 463 = њ; 464 = њ; 465 = њ; 466 = њ; 467 = њ; 468 = њ; 469 = њ; 470 = њ; 471 = њ; 472 = њ; 473 = њ; 474 = њ; 475 = њ; 476 = њ; 477 = њ; 478 = њ; 479 = њ; 480 = њ; 481 = њ; 482 = њ; 483 = њ; 484 = њ; 485 = њ; 486 = њ; 487 = њ; 488 = њ; 489 = њ; 490 = њ; 491 = њ; 492 = њ; 493 = њ; 494 = њ; 495 = њ; 496 = њ; 497 = њ; 498 = њ; 499 = њ; 500 = њ; 501 = њ; 502 = њ; 503 = њ; 504 = њ; 505 = њ; 506 = њ; 507 = њ; 508 = њ; 509 = њ; 510 = њ; 511 = њ; 512 = њ; 513 = њ; 514 = њ; 515 = њ; 516 = њ; 517 = њ; 518 = њ; 519 = њ; 520 = њ; 521 = њ; 522 = њ; 523 = њ; 524 = њ; 525 = њ; 526 = њ; 527 = њ; 528 = њ; 529 = њ; 530 = њ; 531 = њ; 532 = њ; 533 = њ; 534 = њ; 535 = њ; 536 = њ; 537 = њ; 538 = њ; 539 = њ; 540 = њ; 541 = њ; 542 = њ; 543 = њ; 544 = њ; 545 = њ; 546 = њ; 547 = њ; 548 = њ; 549 = њ; 550 = њ; 551 = њ; 552 = њ; 553 = њ; 554 = њ; 555 = њ; 556 = њ; 557 = њ; 558 = њ; 559 = њ; 560 = њ; 561 = њ; 562 = њ; 563 = њ; 564 = њ; 565 = њ; 566 = њ; 567 = њ; 568 = њ; 569 = њ; 570 = њ; 571 = њ; 572 = њ; 573 = њ; 574 = њ; 575 = њ; 576 = њ; 577 = њ; 578 = њ; 579 = њ; 580 = њ; 581 = њ; 582 = њ; 583 = њ; 584 = њ; 585 = њ; 586 = њ; 587 = њ; 588 = њ; 589 = њ; 590 = њ; 591 = њ; 592 = њ; 593 = њ; 594 = њ; 595 = њ; 596 = њ; 597 = њ; 598 = њ; 599 = њ; 600 = њ; 601 = њ; 602 = њ; 603 = њ; 604 = њ; 605 = њ; 606 = њ; 607 = њ; 608 = њ; 609 = њ; 610 = њ; 611 = њ; 612 = њ; 613 = њ; 614 = њ; 615 = њ; 616 = њ; 617 = њ; 618 = њ; 619 = њ; 620 = њ; 621 = њ; 622 = њ; 623 = њ; 624 = њ; 625 = њ; 626 = њ; 627 = њ; 628 = њ; 629 = њ; 630 = њ; 631 = њ; 632 = њ; 633 = њ; 634 = њ; 635 = њ; 636 = њ; 637 = њ; 638 = њ; 639 = њ; 640 = њ; 641 = њ; 642 = њ; 643 = њ; 644 = њ; 645 = њ; 646 = њ; 647 = њ; 648 = њ; 649 = њ; 650 = њ; 651 = њ; 652 = њ; 653 = њ; 654 = њ; 655 = њ; 656 = њ; 657 = њ; 658 = њ; 659 = њ; 660 = њ; 661 = њ; 662 = њ; 663 = њ; 664 = њ; 665 = њ; 666 = њ; 667 = њ; 668 = њ; 669 = њ; 670 = њ; 671 = њ; 672 = њ; 673 = њ; 674 = њ; 675 = њ; 676 = њ; 677 = њ; 678 = њ; 679 = њ; 680 = њ; 681 = њ; 682 = њ; 683 = њ; 684 = њ; 685 = њ; 686 = њ; 687 = њ; 688 = њ; 689 = њ; 690 = њ; 691 = њ; 692 = њ; 693 = њ; 694 = њ; 695 = њ; 696 = њ; 697 = њ; 698 = њ; 699 = њ; 700 = њ; 701 = њ; 702 = њ; 703 = њ; 704 = њ; 705 = њ; 706 = њ; 707 = њ; 708 = њ; 709 = њ; 710 = њ; 711 = њ; 712 = њ; 713 = њ; 714 = њ; 715 = њ; 716 = њ; 717 = њ; 718 = њ; 719 = њ; 720 = њ; 721 = њ; 722 = њ; 723 = њ; 724 = њ; 725 = њ; 726 = њ; 727 = њ; 728 = њ; 729 = њ; 730 = њ; 731 = њ; 732 = њ; 733 = њ; 734 = њ; 735 = њ; 736 = њ; 737 = њ; 738 = њ; 739 = њ; 740 = њ; 741 = њ; 742 = њ; 743 = њ; 744 = њ; 745 = њ; 746 = њ; 747 = њ; 748 = њ; 749 = њ; 750 = њ; 751 = њ; 752 = њ; 753 = њ; 754 = њ; 755 = њ; 756 = њ; 757 = њ; 758 = њ; 759 = њ; 760 = њ; 761 = њ; 762 = њ; 763 = њ; 764 = њ; 765 = њ; 766 = њ; 767 = њ; 768 = њ; 769 = њ; 770 = њ; 771 = њ; 772 = њ; 773 = њ; 774 = њ; 775 = њ; 776 = њ; 777 = њ; 778 = њ; 779 = њ; 780 = њ; 781 = њ; 782 = њ; 783 = њ; 784 = њ; 785 = њ; 786 = њ; 787 = њ; 788 = њ; 789 = њ; 790 = њ; 791 = њ; 792 = њ; 793 = њ; 794 = њ; 795 = њ; 796 = њ; 797 = њ; 798 = њ; 799 = њ; 800 = њ; 801 = њ; 802 = њ; 803 = њ; 804 = њ; 805 = њ; 806 = њ; 807 = њ; 808 = њ; 809 = њ; 810 = њ; 811 = њ; 812 = њ; 813 = њ; 814 = њ; 815 = њ; 816 = њ; 817 = њ; 818 = њ; 819 = њ; 820 = њ; 821 = њ; 822 = њ; 823 = њ; 824 = њ; 825 = њ; 826 = њ; 827 = њ; 828 = њ; 829 = њ; 830 = њ; 831 = њ; 832 = њ; 833 = њ; 834 = њ; 835 = њ; 836 = њ; 837 = њ; 838 = њ; 839 = њ; 840 = њ; 841 = њ; 842 = њ; 843 = њ; 844 = њ; 845 = њ; 846 = њ; 847 = њ; 848 = њ; 849 = њ; 850 = њ; 851 = њ; 852 = њ; 853 = њ; 854 = њ; 855 = њ; 856 = њ; 857 = њ; 858 = њ; 859 = њ; 860 = њ; 861 = њ; 862 = њ; 863 = њ; 864 = њ; 865 = њ; 866 = њ; 867 = њ; 868 = њ; 869 = њ; 870 = њ; 871 = њ; 872 = њ; 873 = њ; 874 = њ; 875 = њ; 876 = њ; 877 = њ; 878 = њ; 879 = њ; 880 = њ; 881 = њ; 882 = њ; 883 = њ; 884 = њ; 885 = њ; 886 = њ; 887 = њ; 888 = њ; 889 = њ; 890 = њ; 891 = њ; 892 = њ; 893 = њ; 894 = њ; 895 = њ; 896 = њ; 897 = њ; 898 = њ; 899 = њ; 900 = њ; 901 = њ; 902 = њ; 903 = њ; 904 = њ; 905 = њ; 906 = њ; 907 = њ; 908 = њ; 909 = њ; 910 = њ; 911 = њ; 912 = њ; 913 = њ; 914 = њ; 915 = њ; 916 = њ; 917 = њ; 918 = њ; 919 = њ; 920 = њ; 921 = њ; 922 = њ; 923 = њ; 924 = њ; 925 = њ; 926 = њ; 927 = њ; 928 = њ; 929 = њ; 930 = њ; 931 = њ; 932 = њ; 933 = њ; 934 = њ; 935 = њ; 936 = њ; 937 = њ; 938 = њ; 939 = њ; 940 = њ; 941 = њ; 942 = њ; 943 = њ; 944 = њ; 945 = њ; 946 = њ; 947 = њ; 948 = њ; 949 = њ; 950 = њ; 951 = њ; 952 = њ; 953 = њ; 954 = њ; 955 = њ; 956 = њ; 957 = њ; 958 = њ; 959 = њ; 960 = њ; 961 = њ; 962 = њ; 963 = њ; 964 = њ; 965 = њ; 966 = њ; 967 = њ; 968 = њ; 969 = њ; 970 = њ; 971 = њ; 972 = њ; 973 = њ; 974 = њ; 975 = њ; 976 = њ; 977 = њ; 978 = њ; 979 = њ; 980 = њ; 981 = њ; 982 = њ; 983 = њ; 984 = њ; 985 = њ; 986 = њ; 987 = њ; 988 = њ; 989 = њ; 990 = њ; 991 = њ; 992 = њ; 993 = њ; 994 = њ; 995 = њ; 996 = њ; 997 = њ; 998 = њ; 999 = њ; 1000 = њ; 1001 = њ; 1002 = њ; 1003 = њ; 1004 = њ; 1005 = њ; 1006 = њ; 1007 = њ; 1008 = њ; 1009 = њ; 1010 = њ; 1011 = њ; 1012 = њ; 1013 = њ; 1014 = њ; 1015 = њ; 1016 = њ; 1017 = њ; 1018 = њ; 1019 = њ; 1020 = њ; 1021 = њ; 1022 = њ; 1023 = њ; 1024 = њ; 1025 = њ; 1026 = њ; 1027 = њ; 1028 = њ; 1029 = њ; 1030 = њ; 1031 = њ; 1032 = њ; 1033 = њ; 1034 = њ; 1035 = њ; 1036 = њ; 1037 = њ; 1038 = њ; 1039 = њ; 1040 = њ; 1041 = њ; 1042 = њ; 1043 = њ; 1044 = њ; 1045 = њ; 1046 = њ; 1047 = њ; 1048 = њ; 1049 = њ; 1050 = њ; 1051 = њ; 1052 = њ; 1053 = њ; 1054 = њ; 1055 = њ; 1056 = њ; 1057 = њ; 1058 = њ; 1059 = њ; 1060 = њ; 1061 = њ; 1062 = њ; 1063 = њ; 1064 = њ; 1065 = њ; 1066 = њ; 1067 = њ; 1068 = њ; 1069 = њ; 1070 = њ; 1071 = њ; 1072 = њ; 1073 = њ; 1074 = њ; 1075 = њ; 1076 = њ; 1077 = њ; 1078 = њ; 1079 = њ; 1080 = њ; 1081 = њ; 1082 = њ; 1083 = њ; 1084 = њ; 1085 = њ; 1086 = њ; 1087 = њ; 1088 = њ; 1089 = њ; 1090 = њ; 1091 = њ; 1092 = њ; 1093 = њ; 1094 = њ; 1095 = њ; 1096 = њ; 1097 = њ; 1098 = њ; 1099 = њ; 1100 = њ; 1101 = њ; 1102 = њ; 1103 = њ; 1104 = њ; 1105 = њ; 1106 = њ; 1107 = њ; 1108 = њ; 1109 = њ; 1110 = њ; 1111 = њ; 1112 = њ; 1113 = њ; 1114 = њ; 1115 = њ; 1116 = њ; 1117 = њ; 1118 = њ; 1119 = њ; 1120 = њ; 1121 = њ; 1122 = њ; 1123 = њ; 1124 = њ; 1125 = њ; 1126 = њ; 1127 = њ; 1128 = њ; 1129 = њ; 1130 = њ; 1131 = њ; 1132 = њ; 1133 = њ; 1134 = њ; 1135 = њ; 1136 = њ; 1137 = њ; 1138 = њ; 1139 = њ; 1140 = њ; 1141 = њ; 1142 = њ; 1143 = њ; 1144 = њ; 1145 = њ; 1146 = њ; 1147 = њ; 1148 = њ; 1149 = њ; 1150 = њ; 1151 = њ; 1152 = њ; 1153 = њ; 1154 = њ; 1155 = њ; 1156 = њ; 1157 = њ; 1158 = њ; 1159 = њ; 1160 = њ; 1161 = њ; 1162 = њ; 1163 = њ; 1164 = њ; 1165 = њ; 1166 = њ; 1167 = њ; 1168 = њ; 1169 = њ; 1170 = њ; 1171 = њ; 1172 = њ; 1173 = њ; 1174 = њ; 1175 = њ; 1176 = њ; 1177 = њ; 1178 = њ; 1179 = њ; 1180 = њ; 1181 = њ; 1182 = њ; 1183 = њ; 1184 = њ; 1185 = њ; 1186 = њ; 1187 = њ; 1188 = њ; 1189 = њ; 1190 = њ; 1191 = њ; 1192 = њ; 1193 = њ; 1194 = њ; 1195 = њ; 1196 = њ; 1197 = њ; 1198 = њ; 1199 = њ; 1200 = њ; 1201 = њ; 1202 = њ; 1203 = њ; 1204 = њ; 1205 = њ; 1206 = њ; 1207 = њ; 1208 = њ; 1209 = њ; 1210 = њ; 1211 = њ; 1212 = њ; 1213 = њ; 1214 = њ; 1215 = њ; 1216 = њ; 1217 = њ; 1218 = њ; 1219 = њ; 1220 = њ; 1221 = њ; 1222 = њ; 1223 = њ; 1224 = њ; 1225 = њ; 1226 = њ; 1227 = њ; 1228 = њ; 1229 = њ; 1230 = њ; 1231 = њ; 1232 = њ; 1233 = њ; 1234 = њ; 1235 = њ; 1236 = њ; 1237 = њ; 1238 = њ; 1239 = њ; 1240 = њ; 1241 = њ; 1242 = њ; 1243 = њ; 1244 = њ; 1245 = њ; 1246 = њ; 1247 = њ; 1248 = њ; 1249 = њ; 1250 = њ; 1251 = њ; 1252 = њ; 1253 = њ; 1254 = њ; 1255 = њ; 1256 = њ; 1257 = њ; 1258 = њ; 1259 = њ; 1260 = њ; 1261 = њ; 1262 = њ; 1263 = њ; 1264 = њ; 1265 = њ; 1266 = њ; 1267 = њ; 1268 = њ; 1269 = њ; 1270 = њ; 1271 = њ; 1272 = њ; 1273 = њ; 1274 = њ; 1275 = њ; 1276 = њ; 1277 = њ; 1278 = њ; 1279 = њ; 1280 = њ; 1281 = њ; 1282 = њ; 1283 = њ; 1284 = њ; 1285 = њ; 1286 = њ; 1287 = њ; 1288 = њ; 1289 = њ; 1290 = њ; 1291 = њ; 1292 = њ; 1293 = њ; 1294 = њ; 1295 = њ; 1296 = њ; 1297 = њ; 1298 = њ; 1299 = њ; 1300 = њ; 1301 = њ; 1302 = њ; 1303 = њ; 1304 = њ; 1305 = њ; 1306 = њ; 1307 = њ; 1308 = њ; 1309 = њ; 1310 = њ; 1311 = њ; 1312 = њ; 1313 = њ; 1314 = њ; 1315 = њ; 1316 = њ; 1317 = њ; 1318 = њ; 1319 = њ; 1320 = њ; 1321 = њ; 1322 = њ; 1323 = њ; 1324 = њ; 1325 = њ; 1326 = њ; 1327 = њ; 1328 = њ; 1329 = њ; 1330 = њ; 1331 = њ; 1332 = њ; 1333 = њ; 1334 = њ; 1335 = њ; 1336 = њ; 1337 = њ; 1338 = њ; 1339 = њ; 1340 = њ; 1341 = њ; 1342 = њ; 1343 = њ; 1344 = њ; 1345 = њ; 1346 = њ; 1347 = њ; 1348 = њ; 1349 = њ; 1350 = њ; 1351 = њ; 1352 = њ; 1353 = њ; 1354 = њ; 1355 = њ; 1356 = њ; 1357 = њ; 1358 = њ; 1359 = њ; 1360 = њ; 1361 = њ; 1362 = њ; 1363 = њ; 1364 = њ; 1365 = њ; 1366 = њ; 1367 = њ; 1368 = њ; 1369 = њ; 1370 = њ; 1371 = њ; 1372 = њ; 1373 = њ; 1374 = њ; 1375 = њ; 1376 = њ; 1377 = њ; 1378 = њ; 1379 = њ; 1380 = њ; 1381 = њ; 1382 = њ; 1383 = њ; 1384 = њ; 1385 = њ; 1386 = њ; 1387 = њ; 1388 = њ; 1389 = њ; 1390 = њ; 1391 = њ; 1392 = њ; 1393 = њ; 1394 = њ; 1395 = њ; 1396

РОГОВИ и КОПИТА

У совјетском листу „Литературнаја газета“ постоји рубрика „Рогови и копита“ — зидне новине Клуба 12 столица — у којој се објављују хумористично-сатиричне вести које су понекад измишљене. Рубрика је, како сте већ можда претпоставили, добила име према истоименој „откупној станици“ коју су водила деца поручника Шмита, Остап Бендер и Шура Балаганов, у роману Иљфа и Петрова „Златно теле“.

БЕЗ ИЈЕДНОГ ПУЦЊА

Механичар ауто-парка шумског газдинства А. Гусков, пошавши у лов, изгубио је у тајги боцу вотке. Неочекивано ловац се спотакао о тело мрког медведа. Медвед је чврсто спавао. Поред њега је лежала празна боца.

Да се кривоноги алкохоличар све же био је посао од неколико тренутака. Од тада Гусков без вотке не одлази у лов.

ТЕХНИКА ПОМАЖЕ НАУЦИ

На полигону метеоролошког института успешно је испробан уређај, који шаље навише струје хладног ваздуха и претвара кишу у снег. После пребацивања ручице регулатора на супротну страну, агрегат је у стању да снег претвори у кишу.

— Ми најискреније желимо да се наше прогнозе поклапају са стварношћу — изјавили су метеоролози

ПЛАНИНЕ И СТАРОСТ

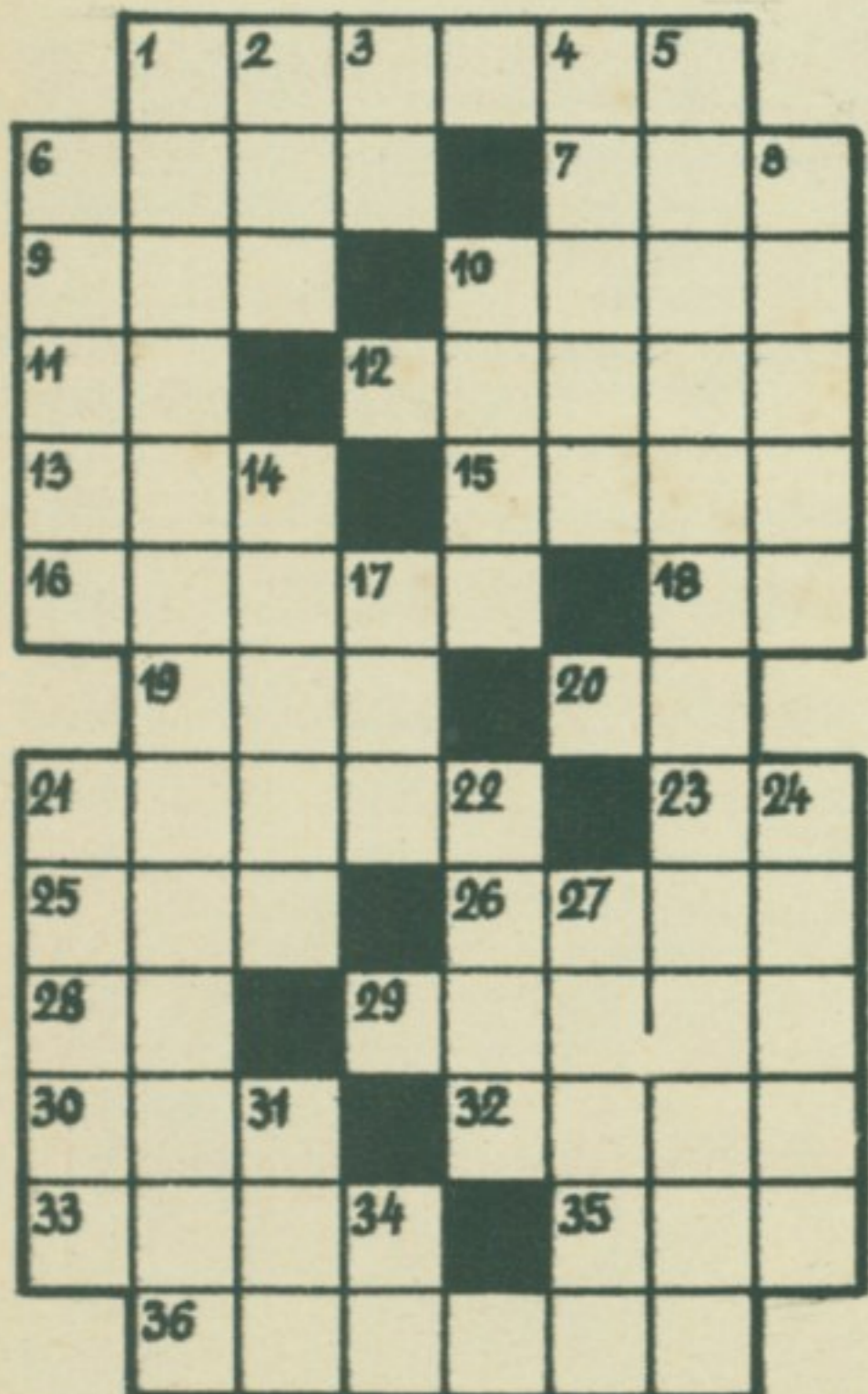
На Кавказу живи у добром здрављу Мохамед Карпов. Њему је 115 година, а још је врло крепак и пун енергије.

На питање геронтолога да ли му планине помажу, старац је бодро одговорио: „Поживећу, па ћу видети. Тек пре три дана сам допутовао из свог родног равничарског града“.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) планински венац у СССР, 6) врста женске капе, 7) северни јелен, 9) покрајина на Сици-

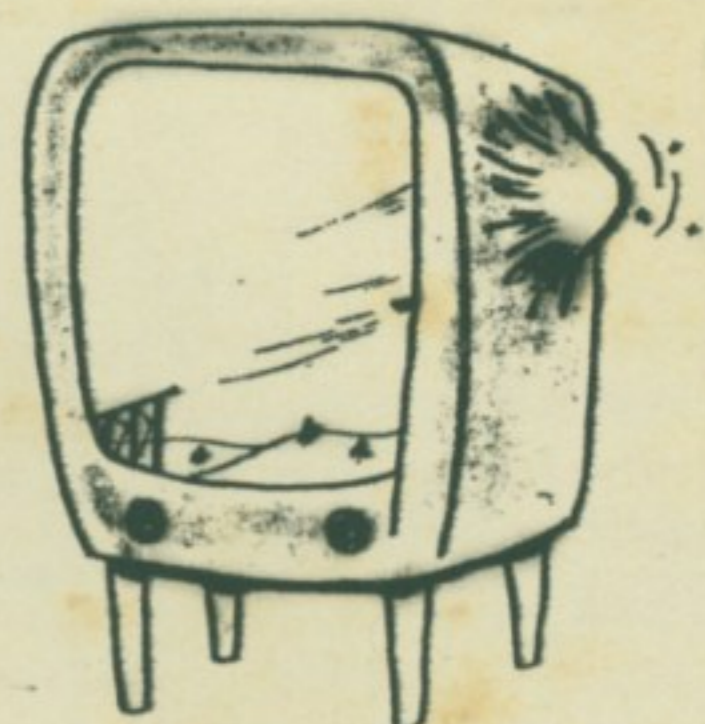

лији, 10) шумска звер, 11) истурени део копна у море, 12) индустријска биљка, 13) дуг временски период, 15) посуда за цвеће, 16) планински венац источних Алпа, 18) хемијски знак за аргон, 19) парче, 20) јединица електричног отпора, 21) митолошка чаробница на острву Еји, 23) два слова, 25) град у Француској, родно место сликара Пола Сезана, 26) припадник старог скитачког племена, 28) два слова, 29) завеса, 30) енглески државник (1584—1643), 32) предмет слепог обожавања, 33) блесак, 35) име глумице Гарднер, 36) комад оруђа за рад.

Усправно: 1) противречност, 2) лука у Израелу, 3) аутомобилска ознака за Ваљево, 4) рогозина, 5) роман Стевана Сремца, 6) време, 8) град на Јадрану, 10) птица са Новог Зеланда, 14) предња страна кованице, 17) временски термин, 21) египатски фараон, подигао чувену пирамиду, 22) град у Италији, 24) стаја, 27) марка фотоапарата, 31) француски филмски редитељ (Луј), 34) лична заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) дом, 4) лес, 7) Караванке, 10) ина, и, 11) сет, 12) НС, 13) трс, 15) рн, 16) Окер, 18) каца, 20) ара, 21) ало, 22) Авала, к, 25) Ака, м, 27) сок, т, 29) Рас, 31) „Травијата“, 34) ве, 35) ива, 36) ум, 37) анис, 39) Дуро, 41) Рим, 42) бас.

БЕЗ РЕЧИ.

— Мама каже да на мени увек све гори.

— Страшно је учтив. Увек прво куца.

ПОЗНАТИ И ПРИЗНАТИ РИБОЛОВАЦ.

— Моја унучица има данас много посла. Слави рођендан, па сам ја...

WALT
DISNEY

МИКИ

